I
361155
Incunabel

E.S

Orgl.

924.

9456

~~Datus maior~~

I
361155
Incunabel
U. B. Prag 13. V. 10 a = 5 K

Opuſculum Auguſtini Senẽſis. quod vulgo Dacus maior dicit̃ fœliciter incipit

Redimꝰ iamdudum a plæriſqꝫ viris etiam diſertiſſimis pſuaſũ tum demũ artẽ quempiã in dicẽdo nõnullã adipiſci ſi veterũ atqꝫ eruditoꝝ ſectatꝰ veſtigia optimũ ſibi quiſqꝫ imitandũ ꝓpoſuerit. Neqꝫ eñ qui diutiꝰ in Ciceronis lectione v̉ſatꝰ ſit. nõ eſſe ĩ dicẽdo ⁊ ornatꝰ ⁊ copioſus poterit Nã ⁊ horridiora crebrius cõſectati ipſi quoqꝫ aridi ieiuni ⁊ inculti fiãt neceẽ eſt. Lectitãti igit̃ mihi Ciceronis volumĩa quẽ eloquẽtiæ parentẽ merito appellauerĩ pauca ãnotatione dig̃ viſa ſunt. q̃bꝰ ſi vtemur vulgariũ ſermonẽ aſpernati ad eloquentẽ orationẽ ꝓximius accedemꝰ. Sꝫ tñ id in primis quiſqꝫ admonẽdus ſit. qđ rhetor diligẽtiſſimꝰ ⁊ inſignis orator. Fabius Quintilianꝰ de orõnis ꝑtibꝰ dicere cõſueuit. Neqꝫ eñ leges ſunt oratoris q̃dã veluti ĩmutabili neceſſitate ꝯſtitutæ. nec rogationibꝰ vt idem dicebat. nec plebiſcitis facta ſunt iſta p̃cepta Sꝫ vt in ſtatuis. picturis poematibꝰ cæteriſqꝫ ita ĩ exornanda quoqꝫ viri eloquẽtis orõne plurimũ ſꝑ decoris ac venuſtatis habuit varietas: Atqꝫ qđ dici ſolet cauendũ tenẽdũqꝫ illud eſt añ oĩa: ne ars vlla dicẽdi ſi fieri p̃t eſſe videatur Hæc igit̃ lex prima ſit cõmutatiõis varietatiſqꝫ quã auditoꝝ aures non difficillime iudicẽt. Hoc igit̃ iactu fundamẽto ꝑpauca deinceps ſcribã amice ſuauiſſime. q̃ et ſi nõ ſemꝑ vt plurimũ tamẽ his rõnibꝰ ſeruãda tibi erũt. Sꝫ iam noſtri ĩſtituti naſcet̃ exordiũ Plærũqꝫ eñ qui oratoriæ artis floribꝰ ac faleratis vt aiũt ſtudent v̉bis. verbũ cõtra tritã vulgatãqꝫ grãmaticoꝝ cõſuetudinẽ. qđ in calce abſolutæ orõnis locari cõſueuit. id illi potiꝰ coaptant ĩ inicio. qđ omne tibi fiet manifeſtiꝰ exemplo

Scias plenam orationē cōſtare tribꝰ partibꝰ qđ ſuppo
ſitū vt eoꝝ ipſoꝝ vocabul' vtar quod ꝟbū qđ appoſitū
vocāt. Dicunt igit' grāmatici Scipio Africanꝰ deleuit
carthaginem. Ornatioris vero eloquij hoīes cōuerſo
potiꝰ vtunt' ordine Carthaginem Scipio africanꝰ dele
uit. Illi eñ Cicero familiarit' vtit'. P. Lentulo. Hi ve
ro. P. Lentulo. M. C. familiarit' vtit'. Quibꝰ plane exē
plis patere arbitror appoſitum primū in orōne ſuppoſi
tum mediū. nouiſſimū vero locū ꝟbum tenere. Sꝫ ꝛ ſi
quid ꝑ grāmaticoꝝ more poſt appoſitū ſitū erit. id ini
cio orōnis poni ſolet. cuiꝰ rei exempla ſubnectam. Sci
pio emilianꝰ euertit numantiā vrbem opulentiſſimā hi
ſpaniæ. Hiſpaniæ opulētiſſimā vrbem numātiam Sci
pio emilianꝰ euertit. Nō ignores eſſe multa genera epi
ſtolaꝝ. Epiſtolaꝝ genera multa eſſe nō ignoras. Lycur
gus cōdidit ſanctiſſimas leges lacedæmonijs. Lacedæ
monijs leges ſanctiſſimas Lycurgus cōdidit. Multaqꝫ
cōſimili rōne. Appoſitū igit' plærūqꝫ prīcipio ponitur.
ſuppoſitū medio. fine ꝟbum. vt Ariopagū Solon Sa
laminꝰ primꝰ cōſtituit. Cæteꝝ diuerſis ꝛ ordībus et lo
cis locādæ ptes ſunt dicētiū iudicio. qđ quidē ſolo vſu
cōparat'. ¶ Jam vero de aduerbijs quæ ſunt veluti ad
iectiua ꝟboꝝ dici pt paſſim. vbiuis loci ponēda eſſe. vbi
deinum aptius cōgruere viſa fuerint. modo in principio
modo in fine. modo inter vtrūqꝫ. Qua in re diligēti eſt
vtēdum cōſilio. ſꝫ ꝓpe ꝟbum frequentius ꝓuenuſtatem
reddūt orationē. vt. F. Maximꝰ ante alios fortiter atqꝫ
animoſe pugnabat. C. Læliꝰ. Scipione familiarit' vte
bat'. Clemētiſſimꝰ cæſar humanit' ignoſcebat. Nūc ad
reliqua. ¶ Præpoſitiōes ꝓpulchre int' ſubſtātiua atqꝫ
adiectiua nomina interijciunt'. vt ferace ī agro. ornatiſ
ſimo loco. maximas ad res. hāc ob cauſam. iuſtis de cau
ſis. alia ꝙ huiuſmodi complura. Nec præpoſitiōes ſolū

ſed alia p̄terea huiuſcemodi. Nūc ſumem⁹ exēpla. Ma
xima in rem pu. diligētia. magna in parētes pietas. icre
dibilis in omnes ciues obſeruātia. ſumma in hoſpites li
beralitas. Atqꝫ etiam int̄ duos caſus pulcherrimuꝫ pu
ta nomīatiuos duos aliq̄d concinne ponit̄. Omnia rei
pu. iura. cōſtantes militum animi. immania ſceleratoꝝ
hominum flagicia. Et ecōuerſo etiam cōſtituta ac trāſ
poſita oratio plurimum exornat. vt huius claritudo vi
ri. huius auctoritas loci. Venuſte etiam plærumqꝫ ad
iectiuū nomen p̄cedit ſubſtātiuū. vt tua dignitas. optīa
virt⁹ diuinum ingenium exq̄ſita doctrina Magni etenī
refert quo loco quæqꝫ dictio ſita ſit. qd̄ teſtat̄ Boetius
in his cōmentarijs. quos in Ariſtotelis libꝝ cōſcripſit
vbi ⁊ Ciceronis ⁊ Virgilij exempla ponit Boetij aūt
ipſi⁹ hæc ꝟba ſunt. Etenim quātum ad cōpoſitionem
orōnis ſpectat maximū differt quo ꝟba ⁊ nomīa p̄dica
tiouis ſuæ ordine ꝓferant̄. Multum eīm intereſt in eo
qd̄ ait Cicero. Ad hāc te amentiā natura pepit volun
tas exercuit. fortuna ſeruauit. Ita dixiſſe vt dictuꝫ eſt.
an ita Ad hāc te amentiā pepit natura. exercuit volun
tas. ſeruauit fortuna. Sic eīm minor eſt ſentētiæ mag
nitudo minuſqꝫ in ea lucet id quod ſi ſic cōponant̄ emi
net. ⁊ ſeſe etiam volentib⁹ hominum aurib⁹ animiſqꝫ pa
tefacit. Rurſus cum dt̄ Virgili⁹. Paciqꝫ imponē mo
rem potuiſſet ſeruare metrū ſi ita dixiſſꝫ. Moremqꝫ im
ponere paci. ſꝫ eſſet debilior ſon⁹. nec eo actu ꝟſum tam
p̄clare vt nūc compoſit⁹ duceret̄. qd̄ idem nō eſt apud di
alecticos. Hæc Boeti⁹. Nunc ad reliqua

¶ Negatiua dictio apte in calce orōnis ponit̄. vt p̄ſtā
tiorem te vidi neminem Scipione clariorem in bellicis
laudib⁹ inuenies neminē. Tua ēga me beneuolētia. tuo
in me animo grati⁹ ē nihil. Qui te ardenti⁹ amet habes
neminem. ¶ Sed poſſeſſor anteqꝫ poſſeſſio. Optimi vi

ri diuitiæ. Præſtātis viri ꝟtꝰ. Prudētiſſimi hoīs cō
ſilium. ¶ Quid vero pulchrius q̄ ſi ꝑ gerūdijs q̄ ſic
appellāt vtemur gerūdiuis noībꝰ. Attritū eſt id Pri
ſciani exemplum. Ueni cauſa amādi ꝟtutē. veni amā
dæ ꝟtutꝭ cauſa. Gratia gerēdi bella. gerēdoꝝ belloꝝ grā
Ad amplexādam ꝟtutē magis q̄ ad amplexādum ꝟtu
tem. q̄ vna ꝑceptio optima eſt. crebraq; apud Marcum
Tullium alioſq; eloquētes viros fuit ſemꝑ obſeruatio
¶ Nūc autem multa cōficiam. q̄ ſi diligent̄ aduerteris
haud paꝝ latino ornatoq; cōducent eloq̄o. ſ; id mihi in
primis animaduertēdum videt̄. vt cum tria fuerīt āce
dens cōſequēs ꝛ eoꝝ medium relatiuū nomē. ſi ſit id cō
ſequēs vel hoīs vel rei cuiuſpiam ꝓprium nomē. tum re
latiuū ꝯſequēti ſemꝑ ꝯgruat. alioq̄n nō latina orō fit. ſ;
a doctiſſimoꝝ ꝯſuetudīe aliena. Alias p̄t cum alterutro
cōuenire ſi nō ꝯſequat̄ ꝓprium nomē. Quam rem facile
exempla declarāt. et priſcoꝝ auctoritates cōplures. M.
Cicero primo tuſculanaꝝ quæſtionum. Studio ſapiē
tiæ q̄ philoſophia dicit̄. ꝛ ſexto de republica. Cōſilia cœ
tuſq; hoīm iure ſociati q̄ ciuitates appellant̄. Atq; iteꝝ
ex illis ſempiternis ignibꝰ q̄ vos ſidera ꝛ ſtellas nuncu
patis. Saluſtij quoq; illud tritum eſt. Eſt locꝰ in carcē
qd̄ tullianū appellat̄. inumerabilia in vetuſtis codicibꝰ
id genꝰ inuenies. Nec id grāmaticæ artis vicium ē. qd̄
quidem ignari litteraꝝ arbitrant̄. S; et nos adhuc ali
quid exemploꝝ afferamꝰ. Præclaꝝ eſt opꝰ Ciceronis q̄
Cato maior dicit̄ nō latine ꝑfert̄. cōſimiliterq; vrbis vi
ſceribꝰ cōſulēdum eſt q̄ ſunt ciues. perditi viri ex vrbibꝰ
pellēdi ſunt. q̄ eſt ꝛ ciuitatum ꝑnicies ꝛ ſentina dedeco
ris. Plærumq; igit̄ relatiuū nomē cum eo cōcors ē qd̄
ſequit̄. Illud quoq; inſpectādum eſt. nam cum tria exi
ſtēt quoꝝ vnum relatiuū nomē ſit. frequētiſſime eorū
duo in eiuſdē caſus exitu cōueniūt. nam vt exempli cau

ſa dicam aliq̄d ſi q̄s hunc ſermonem ꝓtulerit. Liber in
quo de v̄tute agiť ꝑclar⁹ eſt. recti⁹ atq; ornati⁹ dixerit In
quo libro de v̄tute agiť ꝑclar⁹ eſt. Cōcordant namq; eo
caſu ex trib⁹ duo illa. q̄ maiori cōcinnitate iuncta ſunt.
Aliud iterū exemplum huic ſermoni ſit. Quas miſiſti
lr̄as ad me iucundæ fuerunt. Sermonem quem audi
ſtis nō eſt me⁹ Quam exiſtimas demoſthenis oratione
eſchinis eſt. Atq; hui⁹ ſermonis crebrum inuenire pote
ris apud veteres vſum. M. Tullius primo de officijs.
Quoꝝ autem officioꝝ p̄cepta traduntur ea quanq; perti
nēt ad finem bonoꝝ. Vir Maro. i. æneide. Urbem quā
ſtatuo veſtra eſt. Terenti⁹ in andria. Poſt hac quas
faciet de integro comedias ſpectandæ an exigēdæ ſint
nobis prius. Idem populo vt placerēt quas feciſſ; fabu
las. Idem. Quas credis eſſe has. nō ſunt veræ nuptiæ
Atq; eiuſmodi ſermo plurimum exornat.

¶ Id quoq; annotatu digniſſimū eſt. vt cum poſitiua
velimus augere nomīa. his per præpoſitū; accedat. Ci
cero in epiſtola ad Curionem. Carus æque ſis ⁊ periu
cundus ac fuiſti patri. Idem de oratore in primo. Per
beati Quinte illi videri ſolent. Terenti⁹ in eunucho.
Perpulchra vero dona haud noſtris ſimilia. nam per
gratum valde gratum ſignificat. ⁊ in oratione lepide ꝑ
ſonat. At ſuperlatiuus multo longe ⁊ q̄ aduerbia præ
ponimus. idq; ſæpe numero perpulchrum videri ſolet.
vt longe amantiſſimus noſtri. multo omnium fortu
natiſſimus. ⁊ ago tibi q̄; maximas gratias.

¶ Comparatiuis vero vel multo vel longe præponi
ſolet. vt iuſticia multo præeſt ceteris virtutibus. et
ſocrates longe alijs philoſophis ſapientior. Illud ne
quaquam omiſerimus. cum enim nomina quepiam
ſunt profecta a græcis ternæ flectionis. et obliquos
caſus habentia. ſcilicet qui rectum ſuperent latini

oratores frequētiſſime caſib⁹ illorū quibuſdā īmutatis
fingūt aliaꝝ declinationum nomina ⁊ gen⁹ ſeruāt.qua
lia poematum enthimematum.delphin⁹.elephantus.⁊
lampada exiſtūt.quæ a plæriſq; tercia flexione ꝑferun
tur poema enthimema delphin elephas lampas. Hanc
tu obſeruātiam diligēter commēda memoriæ
¶ Cum autem volum⁹ oſtēdere aliqd nobis iucūdum
honeſtum.vtile eſſe.tum dtīs cum v̄bo vtimur ſum es ē
ſubſtantiuoꝝ quoꝝ illa adiectiua ſunt.nam ne ab exem
plis diſcedam qd aliud ſignificat.hæc res mihi iucundi
tati eſt quam hæc res eſt mihi iucunda. Idemq; ipſum.
Tuæ mihi litteræ fuerūt gaudio.qđ eſt ad gaudiū.vel
gaudium mihi attulerūt Leges dignitati ſunt reipubli
cæ. Preclara vrbis ædificia ciuib⁹ decori ſunt.id eſt de
cus pariunt ciuib⁹. Vicia dedecori ſunt homīb⁹. id ē de
decus pariūt hominib⁹ deq; cæteris cōſimili ratione
¶ Verbum afficio pulchꝝ eſt. ⁊ late patet.nam afficio
te voluptate idem eſt qđ tibi affero voluptatem.afficio
te honore idem eſt qđ facio tibi honorem ⁊ honoro te af
ficio te laudibus id eſt te laudo.afficio te probro id eſt te
vitupero. afficio te cōmodis id eſt tibi cōmoda facio. af
ficio cadauera ſepultura.id eſt cadauera ſepelio afficio
inimicos iniuria idem eſt qđ facio īiuriam inimicis. At
q; ſimilit̄ afficior dolore ideꝫ eſt qđ doleo.afficior gaudio
idem eſt qđ gaudio. Latiſſimaq; ē hui⁹ verbi vſurpatio
Nec tamē latet me afficē ſignificare diſponē hincq; eſt
Plinij illud viua magis vox afficit. Neq; em̄ ſine opti
mis cauſis tam late ſignificat. Non eſt autem ignoran
dum ꝙ ſi duo aut plura duob⁹ qđ perraro vſu euenit.ſi
illa parit̄ ſe habuerint.vtriq; tum dictionē præponim⁹
quod liqueat exemplo. Par eſt in. C. Lælio doctrina ⁊
virtus .quātaq; eſt ei⁹ viri probitas.tanta quoq; eſt reꝝ
ſcientia . Tunc ſplendide ac recte dixerim. C. Læli⁹ vir

tum doctus tum probꝰ. Itidemqꝫ magna eſt in. C. Læ
lio cum ꝟtus. tum etiam doctrina rerum. C. Læliꝰ plu
rimum tum laude tum rerum ſcientia valet Themiſto
cles tum cõſilio pollet in vrbanis rebus. tum in bellicis
negocijs viribꝰ atqꝫ animi magnitudine floret. Sic enī
tantum oſtẽdi eſſe in rebꝰ vrbanis cõſilium. quantam ī
bellicis magnitudinem animi. qđ tum geminatum poſi
tum eſt. Sʒ eãdem quoqꝫ vim habet geminata ꝛ cõiun
ctiua. Virgiliꝰ in æneide. Aeneas eſt ꝛ terris iactatus
et alto. Idem ꝑfecto ſignificat. Aeneas tum pelagi. tū
terrarum labores ꝑpeſſus eſt. Africanꝰ item ſingularꝭ
et vir ꝛ impator Idem ſibi vult. Africanꝰ magnus exti
tit tum vir tum impator. Quod ſi duo cõtra nequaq̄m
paria ſunt ſʒ alteꝝ minꝰ complectiť. alteꝝ vero magis
ita efficiẽdum eſt. vt qđ leuius exiſtat collocemꝰ prius.
atqꝫ ei cum dictionem præponamꝰ quod autem grauiꝰ
validiuſqꝫ id poſteriꝰ poſitum tum dictio præcedit. qđ
patefaciemꝰ exemplis. C. Læliꝰ amat Scipionem. ꝓpte
rea ꝙ eum doctum cognouit hominem. ꝛ inſuꝑ viꝝ opti
mum. qđ poſtremum ad amorem vehement impellit.
quare ita eſt oratio inſtituẽda. C. Læliꝰ amat Scipio
nem cum ob doctrinam eiꝰ tum ꝓpter ꝟtutem. Ita ꝟtꝰ
in hac beneuolẽtia plꝰ momẽti habet ꝙ̄ doctriua. Atqꝫ ſi
ita dixerim cum omnes fortunati ſunt q̄ bene viuūt. tū
perbeati q̄ omnia deſerūt ꝛ ꝟtutem ſolam complectun
tur. Hos namqꝫ poſteriores multo eſſe beatiores ꝯſtat
ſi qs ſuperiꝰ modo illatam præceptionē itellexerit. Hoc
M. Cicero in primis frequẽter vſurpat Ex quo illud.
Cum omnibꝰ cõſulẽdum eſt. tum his maxime q̄ armis
depoſitis ad imperatoriam fidem cõfugiūt. Significat
enī cõfugientibus ad impatores. ꝛ ſe dedentibꝰ multo
magis cõſulẽdum eſſe. atqꝫ in Catone maiore mirari ſe
ſe aiebat Scæuola. M. Catonis cum cæterarum rerū

perfectam ſapiētiam. tum ꝙ nunꝗ̄ illi fuerit ſenectus grauis. Sꝫ hac de re ſatis. Jam vero explicādum ē qua ratione quāpiam ꝑſonā aut laudari aut vituꝑari opoꝛ teat. qđ ad decoꝛem ſermonis ꝑtineat. Nam id trifariā poſſe fieri comperimꝰ ex monumētis litteraꝝ. Si ergo velim oſtēdere Marcum Catonem habere magnam vꝫ tutem cum vꝫbo ſum eo eſt ita cōmodiſſime fiet. M. Ca to vir eſt magnæ vꝫtutis. M. Cato vir eſt magna vꝫtute M. Cato vir eſt magnus vꝫtute. Plato philoſophꝰ fuit pꝛæſtās ingenio vel pꝛæſtātis ingenij. vel ꝑſtāti īgenio Mulier eſt clara moꝛibꝰ. claroꝝ moꝛum. claris moꝛibꝰ. Vir egregiꝰ laude. egregiæ laudis. ⁊ egregia laude. Sꝫ illud pꝛius magis poetaꝝ eſt. poſtremum vero ſplendi dum ac ꝑpolitum. Ariſtoteles ſciētiæ copia. philoſophꝰ exq̄ſita doctrina. vir acerrimo ingenio. qđ quidem vt di ſertiſſimꝰ Priſcianꝰ inq̄t. ſignificat ariſtotelem habere ſciētiæ copiam ⁊ q̄ habeat exq̄ſitam doctrinam cætera ꝗ̄ cōſimili rōne. qđ quidem Au. Gelius ſentire videt̄ in noctibꝰ atticis. Eſt eīm̄ velut defectio quædam. ſꝫ ea tri ta vſurpataꝗ̄ ab eloquētiſſimis viris ⁊ clariſſimis oꝛa toꝛibꝰ qua ⁊ nobis quoꝗ̄ vtēdum eſt. Atqui participio rum tum accī caſus ſæpe. tum ablrī locum tenēt infini tiui vꝫbi. Hinc illud ſaluſtianum. Nam ⁊ pꝛiuſquā inci pias cōſulto. ⁊ vbi conſulueris mature facto opꝰ eſt. Et Terētiana Miſis Glycerium alloquēs amicam Pam phili. Vbiubi erit inuētum inq̄t tibi curabo et mecum adductum. Jamiam inquit inuētum curabo ⁊ adductū tuum Pamphilum. Omnia namꝗ̄ illa cōſulto facto ī uentum adductum conſulere facere inuenire adducere deſignāt. Verum frequēter oꝛationibꝰ his oꝛatoꝛes ab latiuoꝛum caſuū vtunt̄. accuſatiuoꝝ ꝑraro. Et quoniā de nomine quod eſt opꝰ attulimꝰ mentionem intelligen dum eſt. Opꝰ eſt mihi hac re ſignificat me egere hac re.

ſed id varijs caſibꝰ iungi ſolet. Nam etiam opꝰ eſt mihi
tua opera nominatiui caſus. ⁊ tuæ operæ et tuam ope
ram ⁊ tua opera dicimꝰ. ſed hoc poſtremum ornatiꝰ eſt
et totum oratorium. cæteris orationibꝰ poetæ potius
hiſtoriciq; vtuntur. Nos autem quædam præcipimus
vt cognoſcamus a veteribꝰ vſurpata iiſdemq; vtamur.
quædam vero vt cognoſcamꝰ ſolum. nam opꝰ eſt mihi
hanc rem nunq̃ orator dicat.

Quid illud: nõne pulcherrimum eſt. vt cum duo nomi
na alterum adiectiuū. ſubſtãtiuum alterū eodem caſus
exitu ꝓferri debeant vt ſæpe creberrimeq; quodam mo
do terciam adiectiui nominis vocem quæ eſt neutra in
vim ſubſtãtiuam transferamꝰ. ⁊ ſubſtãtiuum id prius
genitiuo caſu locemus. quod vt frequẽs eſt eruditis ac
diſertis viris. ita quoq; erit exemplo manifeſtum. Nã
cum multam v̾tutem dicturꝰ ſum. ſi multum v̾tutis lo
co eiꝰ orationis poſuero. multo protulerim venuſtius.
multum eñ pecuniæ. ſignificat multam pecuniam. plu
rimum virium. plurimas vires. Quid animi. quis ani
mus. quid rei. quæ res. quid cauſæ. quæ cauſa. aliaq; itẽ
permulta. ſed animaduertẽdum eſt. nam ſi genitiuꝰ ille
caſus fuerit ſingularis. totam item orationem ſingula
riter exponere debemꝰ. ſi pluralis pluraliter. Namq; ex
empli cauſa multum pecuniæ. multam pecuniam ſigni
ficat ſingulari numero. At cõtra multum pecuniarum
ſignificat multas pecunias. Similiſq; eſt aliorū ratio.
vt multum roboris ſingularem plurimum virium aũt
pluralem quoq; habet ſignificationẽ. Et aduerbia quo
q; nõnulla vim eãdem retinent. p̄ſertim vero duo hæc
parum ⁊ ſatis. Nam parum ſapientiæ eſt parua ſapiẽ
tia. ſatis virium ſignificat ſufficiẽtes vires. ⁊ nihil quo
q; ſiue nomen ſiue aduerbium ſit in eandem ſæpe obſer
uantiam cadit. Hæc igitur hactenus.

¶ Quoniam autē ſingula hæc fere īueſtigam⁹. id quo
q̄ dignum cognitione eſt. vt cum duo meminerim⁹ ſub
ſtātiua nomīa quoꝝ vtriq̄ idem epitheton adijciēdum
ſit. vt adiectiuū ipſum primo collocem⁹ cum ſequentib⁹
ſubſtātiuis. vel tum geminatū vel duplicatū ⁊ præpo
nam⁹. exempli cauſa afferanť Ciceronis ỽba. African⁹
ſingularis ⁊ vir ⁊ impator qđ eſt. African⁹ ſingularis
vir ⁊ ſingularis impator. Propť magnam et doctoris
auctoritatem ⁊ vrbis. qđ eſt ꝓpť auctoritatem magnaꝫ
vrbis. ⁊ ꝓpť auctoritatem doctoris. Præclar⁹ et miles
et ciuis. Illuſtris tum vir tum philoſoph⁹. Optim⁹ tū
patriæ defenſor tum gubernator Juſtus ⁊ rex ⁊ iudex.
Cōſimiliaq̄ eo modo ſe habēt. Sꝫ ⁊ ſæpenumero cōtra
eodem ordine vni ſubſtātiuo p̄poſito duo adiectiua aut
plura deſeruiūt exempla ſunt quæ nūc cōſtituam. Uir
tum bon⁹ tum etiam temperās Impator ⁊ callid⁹ et for
tis Judex ⁊ integer ⁊ ſollers. Ornamēta ciuitatis tum
multa tum præclara. Alia tu ipſe coniecta

¶ Nōnunq̄ ⁊ duo ſubſtātia ita ſe habēt vt alteꝝ vim
ſuam vbiq̄ cōſeruet ac tueatur alteꝝ quaſi quendaꝫ ob
tineat adiectiui nomīs locum ⁊ ei⁹ fungať officio. Qua
le eſt virgilianum iſtud in primo æneidos. Molemq̄ et
mōtes inſup altos impoſuit. acſi dicat moleſtos mōtes
impoſuit. Cauēdum eſt ne ab honeſtate naturaq̄ diſce
damus. perinde acſi dixerit a naturali honeſtate diſceda
mus. Sat hæc ſunt tibi nota. Sꝫ ne quaſi hiſtoriam te
xens dicēdoꝝ ſeriem nectam. ita quæq̄ patefecerim. vt
ſeſe mihi forte quadam obtulerint.

¶ Cæterum nō ignoras vt ipſe arbitror extrema ſupi
na plærumq̄ ornate ac ꝑuenuſte ſignificare gerūdia ac
cuſatiui caſus adiectione p̄poſita vt res difficil' creditu
id ē ad credēdum mirabilis viſu ad videndum. iucūda
auditu ad audiēdum. ſuauis guſtu ad guſtandum. per

multaꝙ̄ cōſimili ac pari modo ſeſe habet. Nec id te ami
ce lateat vt cum fuerit ſuplatiuū quodpiā durius aſpe
riuſq; ⁊ ſuplatiue ſignificandū ſit. vt ꝓ ſuplatiuo poſiti
uū efferamꝰ. ⁊ ei ſuplatiuū aptum apponamꝰ aduerbiū
Nam maxime memorabile facinꝰ eſt memorabiliſſimū
facinꝰ. maxime rex genꝰ hominū eſt rariſſimū genus ho
minū, Sꝫ ⁊ admodum ⁊ in primis poſitiuis adiuncta
vim fermæ eādem retinēt. ¶ Id autem nequaꝙ̄ præte
rierim. vt ſiquem. qui ꝟtutē habeat. velim mediocri
ter laudare. dicam exempli cauſa. Pericles ꝟtute præ
ſtās princeps erat athenis. vel ꝙ multa præclara geſſe
rit. Themiſtocles rebꝰ geſtis floruit Si velim vehemē
ter ac plurimū laudare adijciam gloriam ſiue laudem. ⁊
cauſam laudationis caſu gtō cōſtituā Pericles vt ijſdē
exēplis agā ꝟtutis gloria pſtans athenis claruit. The
miſtocles geſtaꝝ rerum laude emicuit Sicꝙ̄. M. Anto
nius pſtabat eloquētia mediocrit̄ laudaꝛ ac fere exiliter
L. Craſſus eloquētiæ gloria excelluit vehemētiſſime
laudaꝛ. Sed tu ꝓ tui ingenij bonitate cætera deducito
¶ Quotiēs nomīa. vt ipſe quoꝙ̄ teſtaꝛ grammaticus
Seruius pluralis ⁊ ſingularis numeri connectūtur
reſpondemꝰ viciniori. Virgiliꝰ primo æneidos. Hic illiꝰ
arma. hic currus fuit. nō autem fuerūt. Terētius ī an
dria. Amātium iræ reintegratio amoris eſt. Xenophon
delitiæ meæ ſunt. Hoſtes eorūꝙ̄ exercitꝰ ſperabat. At
ꝙ̄ ita frequentiꝰ obſeruatur. Item in diuerſis generi
bus. nam ſiue maſculinum ſiue fœmininum eſt vicinio
ri reſpondemꝰ. vt vir ac mulier optima venit. intelligi
tur namꝙ̄ optimum eſſe virum et optimam mulierem
qui venerit. Verum ſi plurali numero velimus vti.
ad maſculinum autem tranſire neceſſe eſt. vt viri et
mulieres læti properant. Opere precium eſt quod per
uenuſtum eſt ſignificat modo vtile eſſe. modo vero

neceſſarium modo iucūdum modo laudabile. Atq̧ his ſignificationibꝰ id nomīs vetēs vſurpabāt. ¶ Frui quapiam re eſt fructum ſiue vtilitatem vel voluptatem ꝑcipere ex ea re. vt cum dixerim. q̄s ocio fruit̄. ¶ Præ ſe ferre aliq̄d eſt v̄bis aut indicijs q̄buſdā id oſtendere ⁊ q̊dāmodo cōfiteri. M. Cato præ ſe fert grauitatē. Hilaritatē præ ſe fert Lælius. ¶ Rationem habere eſt reſpectum habere. ſʒ vt planiꝰ exponam habere rationem alicuiꝰ rei eſt rem cōſiderare. vt habere rationem tempoꝝ. perſonaꝝ loci. eſt enī ea oīa ratione cōplecti ⁊ ꝯſiderare ¶ Hāc rem mēte animoue cōplector. id eſt hāc rem cōſidero. ⁊ voluto in animo ſignificat in aīo habeo. ⁊ animꝰ mihi eſt ⁊ volo Certum eſt mihi eſt deliberaui ⁊ decreui Proſequor te ꝓbro ē te vitupero. Benemeritꝰ ſum de republica eſt bn̄ficiū in illā cōtuli. ¶ Benemēri de amicis eſt cōferre in amicos bn̄ficia. Eque ꝑ ita. Ac. vel atq̧. ꝑ vt vel q̄ȝ ornatiſſime ponunt̄. Exēplum eſt. æque te laudo atq̧ Ciceronem. id eſt te ſicut Ciceronē Haud ꝑ non Secꝰ pro alit̄ in eadem orōne venuſte ac cōcinne ſe habēt. vt. haud ſecꝰ ſentio atq̧ tu. id eſt ita ſentio ſicut tu. Nōnunq̄ȝ ⁊ ꝑpulchre compatiua ꝑ poſitiuis ponū tur. vt Alexāder macedo habebat corpꝰ imbecillius q̄d imbecille ſignificat. Satyrici in ſcelera vehemētiꝰ īuehunt̄ q̄d eſt vehement̄. ¶ Do tibi hāc rem vicio. id eſt vitupero te de hac re. Do crimini eſt crimīor. Do laudi eſt laudo. Sʒ ne illud quidem negligēdum eſt q̄ ſubiunctiuꝰ modus ꝑ indicatiuo ⁊ illiꝰ tempora ꝑ huiꝰ temporibꝰ interdum haud illepide ponūtur. vt velim ꝑ volo. et gererem ꝑ gerebam. dilexerim ꝑ dilexi. feciſſem ꝑ fecerā. gratū fuerit ꝑ gratum erit. feceris ꝑ facies

¶ Id omnium multo ornatiſſimum ſi oportunis locis agat̄. q̄d ibi factitādū ſit. peritoꝝ aures facile cenſebūt quāobrem exercitatio adhibēda eſt nō mediocris q̄ oīm

magiſtroꝝ p̄cepta ſupat. q̄ ſi q̄s nouerit græcas lr̄as. ei
qđ modo explicatū eſt nō difficile perſuadetur

¶ Partim hominum venerūt p̄ſæpe dicitur etiam. A. Gellio teſte. ⁊ eſt idem qđ pars hoīm id eſt quidā hoīes nam partim hoc in loco aduerbium eſt. neq̄ȝ inclinat̄ in caſus ſicut ⁊ cum partim hominū dici p̄t. id eſt cum quibuſdam homib⁹ ⁊ quaſi quadā p̄te hominum. ſȝ hoc tum ſplendidius eſt cum in oratiōe iterum fuerit additum. vt illud. M. Tullij in epiſtolis. Nam qui iſtinc veniūt partim te ſuperbū eſſe dicūt q̄ nihil reſpōdeas. partim cōtumelioſum q̄ male reſpōdeas. ⁊ qui ciuitatib⁹ p̄ſunt partim nobiles ſunt. partim populares. quod eſt aliqui nobiles ſunt. aliqui populares.

¶ Id etiam optimū cognitu quod dicim⁹ quiſq̄ȝ eſt vn⁹ numero denario. ſicut milleſim⁹ quiſq̄ȝ eſt vn⁹ ex numero denario. ¶ Hinc illud cæſaris in cōmentarijs. Legione p̄ducta cognoſcit nō decimū quenq̄ȝ eſſe reliquū militem ſine vulnere. quo exemplo vti p̄pulchꝝ eſt. Quotus quiſq̄ȝ homo id eſt quot homines. quotus quiſq̄ȝ miles id eſt quot milites.

¶ Perq̄m vna dictio dumtaxat pulcherrime poſitiuis iungitur nominibus. vt perquam doctus philoſoph⁹. perquam comis amicus.

¶ Quid illud. nunq̄d nō lepidiſſime vſurpam⁹ in orōe alias qđ locum modo aduerbij obtineat. Qualis eſſet ſi quis dicat. Omnes hoīes eodem ſunt ferme nati ingenio. alias quidem rident. alias vero lachrymant̄ omnes item ciues alias boni alias mali. nunq̄ȝ ijſdem ſunt morib⁹. M. Antonius iuit in caſtra multifariam dicitur. Marcus Anton⁹ caſtra petiuit. in caſtra p̄fectus eſt. ſe ad caſtra perduxit.

¶ Hic habet viginti ānos qđ veterum cōſuetudine dicicitur cōtra pedagogicam opinionē. alijs quoq̄ȝ rōnibus

dicit. hic vigeſimum annū agit degit vigeſimum ætatꝫ annū. eſt viginti ānos nat⁹. Sꝫ hoc poſtremum magis oratori cōgruit. ¶ Cicero laborat in eloquētia. Cicero operam in eloquētia confert Cicero dat eloquētiæ operam. Cicero temp⁹ in eloquētia cōterit. Cicero ætatem in eloquētia. cōſumit. In ſtudium incumbit eloquētiæ et alias deduc ꝑ tuo iudicio. ¶ Habeo hāc rem ī memoria nō min⁹ vſitate dicit. ſꝫ habeo ſiue teneo hāc rem memoriæ. teneo hāc rem memoria. hui⁹ rei memoriā habeo ¶ Obliuiſcor voluptatis vel cuiuſcūqꝫ alteri⁹ rei. Voluptatis me capit obliuio. Amicorum me capit obliuio Et item ṽbum cum cæteris nomib⁹ iunctum diuerſa ſignificat cōſimili ordine vt capit me ſacietas ciuitatis et capit me hominum odium. ¶ Virgili⁹ rus incolit. ciuitatē habitat. ¶ Perpulchre dicit teneo ſiue cōtineo. vt Virgili⁹ ruri ſe continet. tenet ſeſe in vrbe.

¶ Si qs velit oſtēdere aliquā rem aliam antecellere et vltra illam valere venuſte dicit vel ꝑ accuſatiuū ꝓpoſita præt. vel cum ablatiuo ꝓpoſita præ. vt. C. Cæſar vltra alios pollebat reb⁹ bellicis. pulcherrime dicit. C. Cæſar præt cæteros reb⁹ bellicꝫ pollebat l' ꝓ cæterꝫ pollebat ¶ Læli⁹ habet faciles mores. vel facilem naturā. Sꝫ ornati⁹ dicit. Læli⁹ eſt leui ingenio nat⁹. facili natus ingenio vel facillimis morib⁹. Scipio nat⁹ eſt triſti ingenio et de reliquis cōſimilit. ¶ Valeo ⁊ polleo ṽba ſplēdida ſunt. ⁊ latiſſime patēt. ⁊ ablatiuo caſui coniungunt hoc pacto. Aureli⁹ Auguſtin⁹ plurimū ingenio valuit. Milo corpis virib⁹ plurimum valuit. Hippocrates ingenij bonitate. Mithridates memoria. Marc⁹ Cato in ciuitate plurimum autoritate pollebat. Et Clareo ⁊ Floreo eadem ferme rōne ſe habēt. Ego apd diuū Cæſarē multum ſiue poſſum ſiue valeo. Ornati⁹ ac ſplēdidius dicit Apud diuū Cæſarem plurimum mea valet autoritas

Hortēſius plurimum poteſt in ſenatu. Ornati⁹. Mul
tum Hortēſij in ſenatu autoritas valet q̄ potiſſimū eā
ſignificat opinionem q̄ eſt apud hoīes de alicu⁹ viri p̄
ſtātia q̄ vulgo ac trita cōſuetudine reputatio nūcupat᷑
Cæterū id ꝑbellum eſt. Eſt mihi apud te fides id eſt tu
adhibes mihi fidē qd̄ accurati⁹ aduertēdum eſt. nā plæ
rumq; ſolet ſum es eſt dtō iunctum ſignificare habere.
et quodāmodo poſſidere. vt eſt mihi pecunia. eſt cæſari
magna ptās. illud ſignificat me pecuniā habere. hoc ve
ro cæſarem magnam ptātem. cui⁹ cōſtructionis crebra
apd̄ priſcos ⁊ diſertos viros obſeruatio eſt. Ego recor
dor hāc rem potius quā hui⁹ rei dicit᷑ ac idem dicit᷑. Hu
ius rei ſubijt mihi recordatio. Hæc res mihi in mētem
venit ſ; magis ꝓprie in mētem venit. vel mihi occurrit
vel mihi ſuccurrit. qd̄ poſtremū min⁹ vſitate dicitur
¶ Preſto ⁊ antecello quæ venuſte ꝑſonāt ỽba aliquā
do dtō. aliquādo accō pulcherrime iungūtur cum acceſſi
one ablatiuoꝝ ei⁹ rei cui⁹ eſt preſtātia. vt preſto tibi acu
mine ingenij. ¶ Sæpenumero frequētatiua verba q̄
appellant᷑ primitiuoꝝ ỽboꝝ a qb⁹ originem traxerūt ſi
gnificationē retinēt p̄ſertim ſi illa prima aſperiora fu
erint vt coniecto ꝓ conijcio. māſito ꝓ maneo. imperito
pro impero. amplexor ꝓ amplector. ⁊ alia item pene in
numerabilia. ſiquādo ỽbi aſperitas vlla cōtingat. quod
eruditoꝝ iudicio derelinqm⁹ ¶ Itē ỽbis adiecta p̄po
ſitio perſæpe ꝯtrariam mutat ſignificationē. vt precor
deprecor contraria ſunt. hortor ⁊ dehortor. nonunq; dis
efficit idem. vt ſuadeo ⁊ diſſuadeo q̄uis in iſdē ỽbis nō
nunq; auget per poti⁹ quam vim commutet.
¶ Ex et per cōpoſite vehemēt᷑ amplificant. vt exoro
qd̄ ab ex ⁊ oro deductū eſt ſignificat impetro Therēti⁹
in andria. Gnatā vt dee oro. vixq; id exoro. Sicq; ſua
deo ſignificat orōis officiū qd̄ eſt benedico. At ꝑſuadeo

bn̄dixiſſe ſignificat qđ ē oratoris finis.i.ĩpetro atq; ob
tinco.vn̄ ꝛ crebro nō ſolū ſuadeo ſ; etiā pſuadeo. Facio
et pficio explorata ſunt. ¶ Plurimū etiā orōnes ac ſ
mone exornat aduerſatio mō q̄ꝗ aduerſatiua ĩdicatio
cōiungat qđ vbiq;.M.Cicero ſeruauit aliiq; doctiſſimi
S; huiꝰ exēplū ſit q̄mq̄m te āte hac diligebā.nūc tn̄ ob
ſingularē ꝟtutē tuā vehemenť admiror.nā tria ſunt q̄
quodā ſibiinuicē ordĩ ꝯiūgunt.q̄ꝝ prius ac leuiꝰ eſt dili
go poſtremū admiror.qđ vehemēs ac pcipuū ē.ꝛ eorū
mediū obſuo.qđ ē vereor ꝛ colo.et q̄ obſeruātia reuerē
tiā ſignificat. S; iteꝝ aliud exēplū. Quāq̄m mihi ſunt
oīm amicoꝝ iucūdę lr̄ę tuę tn̄ iucūdiſſimę fuere S;
et q̄uis raro collocaꝰ.vt quāuis mihi ān hac carꝰ eras.
ſ; nūc pfecto es cariſſimꝰ. Ad hoc illa duo orationē p
uenuſtā reddūt ſibi inuicē reſpōdētia q̄ꝝ alteꝝ ē nō ſolū
ſiue nō mō.ſeu nō tm̄.alteꝝ ē ſ; etiā vel verūetiā.ľ loco
etiā poſita q̄q;.ꝛ aliqbꝰ interiectis q̄ꝝ exēpla ſubnectā.
Hæc mihi res nō ſolū grata ē ſ; etiā iucūda.M. Anto
niꝰ nō mō erat Ciceronis inimicꝰ verūetiā hoſtis patꝛe
Cato nō tm̄ ingenio valebat.ſ; ꝟtute q̄; florebat pluri
mū. Alexāder non ſolū reliquū orbē ſubegit.verūetiā ꝛ
ipm quoq; romanū ĩperiū cogitabat attingē. Et tam ꝛ
quā quoq; ſibi rn̄dent. vt tā cara mihi patria ē q̄m tibi
iucūda vita. S; facile tu hæc ĩtelliges. Pro eo aūt qđ
cæteri exprimē ꝯſueuerūt p noībꝰ addētes vel te ľ met
ſyllabicas adiectiōes. Cicero potiꝰ idem efficit hoc pno
mīe ipſe ipſa ipm.ꝛ illoꝝ vere adiectionū locū optinet
vt egoipſe magꝭ q̄ egomet.tuipſe illeipſe noſipſi vobiſ
ipſi illiipſi vt nunq̄ ſecus dicendum ſit.

¶ Tu mihi familiaris es.ego te familiariter vtor. Tu
mihi amicꝰ es.ego te amico vtor. Tu mihi magiſter es
ego te mgro vtor. Ego tecū frequenť ꝟſor Frequēs mi
hi tecū eſt ꝯſuetudo q̄ ſæpe couerſationē ſignificat. Ha

beo tecum magnã amiciciam. magna tecum mihi ẽ ami
cicia. Et item alia ꝑmulta vt ſunt mihi cum omnibus
malis viris inimiciciæ. Nã recti⁹ dixerim inimicicias
in plurali numero quã in ſingulari. Sꝫ neutra vox po
tiſſimũ in cõparatiuis nomib⁹ tum fœminam tum ma
ſculinã reddit. Ut nihil eſt hoc hoĩe meli⁹. fere eſt idẽ
null⁹ eſt homo hoc hoĩe melioꝛ. Nihil hac ꝟgine ẽ foꝛ
moſius. qſi item nulla ꝟgo hac eſt foꝛmoſioꝛ. ⁊ in cæte
ris aliqñ cõſimilit̃. ¶ Mun⁹ pꝛo officio oꝛnatiſſime di
cit̃. vt hoc eſt amici mun⁹. id eſt amici officium. Fungoꝛ
boni viri munere ferme idem eſt qꝺ facio boni viri offi
cium. Sꝫ ⁊ ꝑtes in plurali numero cõſimilem habẽt ſi
gnificationẽ vt hæ meæ ꝑtes ſunt. id eſt officium meũ
eſt vel ꝑtinet ad me Caueo verbum etſi ſæpe ſignificat
pꝛouideo. vt cautum ita eſt lege. poꝛnate tamẽ accõ iun
ctum ꝓ vito ⁊ fugio vſurpãt eloquẽtes. vt Turpes vi
ri ingenui cauẽt moꝛes. Atq; ⁊ Memini recti⁹ atq; vſi
tati⁹ accõ iungit̃ q̃ꝫ gtõ. vt Memini Platonis ſententi
am. et Virgili⁹ in buccolicis. Numeros memini ſi ꝟba
tenerem. nec mirum ſi in his q̃ ſunt poti⁹ ſolutæ oꝛatio
nis Virgilij Maronis afferam teſtimoniũ quem non
ſolum poetam egregie eruditum. ſꝫ etiam rhetoꝛicæ ar
tis vbiq; obſeruãtiſſimum fuiſſe conſtat.

¶ Penitet me qd ſignificet notiſſimũ eſt. ſꝫ et ꝓ parũ
videtur vſurpant oꝛatoꝛes ⁊ pſtantes doctrina viri

¶ Vaco pſæpe ꝟbum varijs conſtructionib⁹ poſitum
haud eãdem retinet ſignificationis vim. vt Vaco huic
rei eſt attendo huic rei. ſed vaco hac re eſt hac re ſum va
cuus. ⁊ id oꝛnatiſſimum eſt. vt boni viri dant operam.
vt perturbationibus vacent. id eſt liberi ⁊ vacui

¶ Aĩaduerto fere idem ẽ qꝺ video ⁊ quodãmõ ĩtelligo
At aĩaduerto cũ accõ ꝯſtructũ in ꝓpoſita idẽ ſibi vult
quod punio. vt penſippus animaduertit in ſeruum.

Platonis.ex quo aiaduerſio punitionē quādā nōnun q̄ȝ ſignificat ¶Atq̄ȝ itē Refero tibi hāc rē eſt tibi nar ro hāc rē. Sȝ refero ad ſenatū.refero ad populū hāc rē eſt pono hāc rē in ꝯſultatiōe l' ppli l' ſenat⁹.quin vſus verbi hui⁹apud hiſtoriaꝝ ſcriptores frequentiſſim⁹eſt. Quid varij q̄ȝ caſus eidē v̄bo ſæpe iuncti nōne magnā ac lōge diuerſam vim hn̄t q̄le ſit. Do bibulo ad cæſarē lrās.nā dant Bibulo deferēti.vt Cæſari reddat.ad quē mittunt lr̄æ.eas igit̄ leget cæſar.Bibul⁹velut tabellari us q̄dā defert. Nā q̄ defert lrās conſueuit tabellari⁹ap pellari. Vieꝝ ne q̄d hui⁹rei ignores.dare lrās ſignificat ſcribē ſeu mittē illas. Nec te fugiat q̄ p epl'a dicimus lrās plurali nūero nec obſtat poetaꝝ ꝯſuetudo.ꝛ p vna epl'a dicim⁹vnas lrās.nā id nomen cū his q̄ pluralit̄ ſo lū īflectunt̄.pluralē q̄ȝ retinet numeꝝ.vt vnæ nuptiæ vnæ bigæ .vna menia. Sed vt ad ꝓpoſitū redeā.p dua b⁹epl'is dicim⁹binas lrās.nō aūt duas.p trib⁹epiſtolis ternas lrās nō tres.p q̄ttuor epl'is q̄ternas lrās.ꝛ q̄ de inceps ſunt cōſimili rōne. ¶Infinitiua orō p ꝯiūcti ua ꝑquā pulchra ē vt volo te ad me ſcribere. Cupio te Athenas ꝓficiſci.Et illud Therētianū.Quid facē te ī hac re velim.ſignificat em̄ q̄d velim q̄ tu ī hac re facias Velim ciues oēs vnanimes eē velī qꝺ vnanimes ſint et cōcordes Sȝ hoc tibi ſit cōcinnius.vbi nullū ſit ambi gui ſ̄monis diſcrimē.neq̄ȝ em̄ omnino rectū ſit ſi q̄s di cat. Volo te me amare quāuis plærūq̄ȝ id ſuppoſitiōis locū habeat q̄ infinitū v̄bū īmediate p̄ceſſerit. Ut pu to pyrrhum romanos vincē poſſe.id ē credo q̄ romani pn̄t Pyrrhū vincē. Sȝ id p virib⁹caueat orator.ꝛ qꝺ mō p̄ceptū erat de ꝯiūctiua atq̄ȝ īfinitiua orōne.p̄cipue in abſolutis v̄bis.vel vbi alteri caſui fuerit adiecta præ poſitio ſeruādū ſit. ¶Ex vel e ꝑpōnes p a l' ab ſæpe ornate ponūt̄.vt audiui ex maiorib⁹nrīs p a maiorib⁹

nr̃is ¶ Accepi e tuo patre l'etiã de tuo pr̃e. Quero ex
te.i.a te. qd ẽ ꝯſulo te ⁊ interrogo qd aduerte ⁊ vſui trade
¶ Pro ornate ponit̃ loco in ⁊ ſecũdum ꝓpõnib⁹. vt ꝓ
roſtris id ẽ in roſtris. ꝓ tribunali id ẽ in tribunali ⁊ alia. ꝓ
virib⁹.i.ſcd̃m vires tuas. ꝓ tui ĩgenij bonitate. ⁊ ꝓ virili
et ſilr̃a. ¶ Sub ꝯpoſita aut clam aut diminute ſigni
ficat. vt ſubmouit me parmeno clã atq; occulte Subira
ſcor tibi qd ẽ paululũ iraſcor. ¶ Morẽgerẽ ꝓornatũ
verbum cõplacẽ ſignificat atq; obſeq. Jñ moriger ra rum
ſꝫ moroſus ſa ſum a moros qd difficile ſignificat. aut a
morato qd eſt inſtitutũ plurimũ differt ¶ Cõſequor
ꝓ exprimo pulcherrimũ ẽ. nõ poſſum igit̃ verbis ꝯſeq.i.ver
bis exprimẽ. lr̃is cõſequi id eſt ꝑ lr̃as explicare.
¶ Metuo ac timeo verba aliqñ multis caſib⁹ cõiungunt̃.
vt metuit Cicero a Publio Clodio ſibi extremũ ꝑicu
lum. timeo mihi abs te mortẽ. Nõnunq; ponunt̃ abſo
lute dtõ ſibi iuncto vt metui pãphilo. Pãphili vitæ ti
meo. Sꝫ hic ẽ poti⁹ poetic⁹ vſus. ¶ Euado ꝓ fio ⁊ effi
cior ornatum vſitatũq; ẽ vt Cicero euaſit eloquẽtiſſi⁹
Ariſtoteles euaſit ſumm⁹ phs Cæſar vero iclit⁹ impator
et de alijs quoq; ſilr̃. Fore ſꝑ futurã hꝫ ſignificatio
nem ⁊ ẽ idem qd futuꝝ eſſe. M. Cicero de oratore. iiij. lo
quẽs de hortẽſio. quẽ qdẽ ego cõfido oib⁹ iſtis laudib⁹ qs
tu orõne cõplex⁹ es excellẽtiorẽ fore. ⁊ Craſſus fore dt
inqt ego vo eſſe iã iudico. Quid int̃ dimidium et dimi
diatum ĩterſit noſſe ꝓutile ẽ. Cum eñ dimidiatum ſit
quaſi in ꝑtes duas diuiſum niſi aliqd diuiſum ſit dimi
diatum dici nõ pt. dimidium vero appellat̃ nõ qd ipſuꝫ
diuiſum ſit. ſꝫ quod ex dimidiato ps altera ẽ. Non igit̃
recte quis dixerit. M. Varronis. vt ait. A. Gellius
in noctib⁹ atticis. dimidium libꝝ et dimidiatam fabulã
recte qs dixerit. ⁊ dimidiatum quidẽ. exẽpli grã. digitũ
appellam⁹ ſꝫ alterutrã ꝑtem dimidium. qd eſt accurate

diligẽterqꝫ inſpiciẽdum. ¶ Plurimũ autem ꝯducit nobis intelligẽ quæ ſunt nominũ differẽtiæ. ac ꝟborũ diſcrimĩa. Nam ea quoqꝫ res mirum ĩmodũ exornabit vt ſi qs nouerit qd differãt p̄ſum ⁊ interſum inter ſeſe verba pulcherrime dicat. M. Cato publicis negocijs nõ interfuit ſolũ. ſꝫ p̄fuit. q̊ꝝ illud ſt comitẽ alicuiꝰ rei. hoc vero ducem. Ego nõ ſolum cõfiteor qꝺ eſt ꝑ vim. ſꝫ etiam profiteor quod quidem eſt ſponte. Et apud Marcum Tullium perſæpe. Et tibi ḡtulor mihi gaudeo Nam gaudemꝰ nobis gratulamur alijs Et tibi ago grãm qꝺ quidem eſt ꝟbis. Refero grãm qꝺ eſt re ac factis. Habeo grãm qꝺ eſt in animo. Debeo grãm vbi aliq̃ obligatiõis vis cernit̃ ⁊ alias. Item optimum eſt non ignorare noĩm differẽtias vt vberior ⁊ ornatior noſtra reddat̃ oratio ¶ Hæc res mihi cõducit eſt idem qꝺ mihi hæc res vtilis eſt. ⁊ qꝺ cæteri plærumqꝫ dicũt. dono tibi hanc rem. pulchriꝰ dicit̃ dono te hac re. vt miles nauali corona donatꝰ eſt. Sabinos romani ciuitate donarũt qꝺ eſt ciues fecerũt. qꝺ item dicunt. Sabinas romani in ciuitatem acceperũt. Interdum vero ad p̄poſitio quæ nomĩ ⁊ caſui p̄ponit̃. pulchriꝰ venuſtiuſqꝫ ꝟbũ præceſſerit in quibuſdã ꝟbis. quale eſt ſi quis dicat. Eo ad te. ⁊ dicat potiꝰ adeo te. ⁊ loquor ad te. potiꝰ te alloq̊r Cedit ex humanis rebꝰ. excedit humanis rebus. Cedit de vita. Decedit vita. ⁊ in alijs quibuſdã cõſimili pacto ¶ Minꝰ aduerbium quãuis ſæpe parum ſignificat. non nunqꝫ tñ poſitiuo iunctũ cõtrariæ ſignificatiõis ꝯparatiuũ demõſtrat. vt Terentiꝰ Phedria nemo fuit minus ineptꝰ pro prudẽtior. ⁊ ſic Nemo te minꝰ formoſus id eſt deformior ⁊ ita de reliquis.

Quotiẽs aut multos dies. aut ãnos dicimꝰ per accũm caſum iũgi. intelligimꝰ tp̄is curriculum ⁊ fere cõtinuũ ſed ꝑ ablt̃m ſignificat̃ annoꝝ aliq̊t ſiue dieꝝ interiectio

intermiſſioqꝫ. Quare vt ait Noniꝰ Marcellꝰ optātes
rectiꝰ accō vti debent ſiqd ad ſecundā fortunā attineat.
Intereſt igiẗ ſiqs ita dixerit. Decem ānos in re milita
ri ꝟſatꝰ ſum. an ita Decē annis rebꝰ bellicis operā dedi.
¶ Cordi hō etiā flexibiliẗ hoīs cordi hoī cordi vt Pri
ſcianꝰ inqt ſignificat iucūdꝰ di do ſicut ⁊ frugi. Sꝫ ſatiꝰ
mea ſentētia Marcellꝰ opinatꝰ eſt. dicit eīm cordi eſt. aīo
ſedet. Nā hæc res eſt mihi cordi id ē placet. Terētiꝰ in
andria. tibi hæ nuptiæ ſunt cordi. M. Cicero de pfecto
oratore Flumē alijs ꝟboꝝ volubilitaſqꝫ cordi eſt. ⁊ Lu
ciliꝰ probe declarat cum inquit. Et quod tibi magnope
cordi eſt. mihi vehementer diſplicet.
¶ Tātiſper qđ qſi eſt tā diu ornate poſt ſe expoſcit dū
qđ ferme ē qđ donec vt illud Therētij in heautont Tā
tiſper te dici meum volo. dum qđ te dignum eſt facies.
Ego tātiſper mag̃ voluptate afficior dum apđ te viuo
¶ Tu mihi carꝰ es. Ego te amo. tu mihi iucūdꝰ es. ego
te delector. Sꝫ oblecto ⁊ delecto nō ſimiliẗ cōſtruūtur
Nā dicimꝰ delectat me hæc res. ſꝫ oblecto me hac re. vt
delectat ſocratē vitæ integritas Pyttacus ſeſe virtute
et doctrina oblectat. ⁊ ego me oblecto ruri
¶ Fera hanc rem patiēter ſeu patienti animo. ſplendi
dius dicitur. Ego hanc rem facile patior.
¶ Modeſte fero ⁊ moderate ⁊ æquo aīo contra ſignifi
cantia aduerbia grauiẗ acerbe egre moleſte iniquo aīo.
¶ Hæc mihi iucunda res eſt. mihi hæc res placet. e con
trario moleſta eſt. diſplicet.
¶ Affero cōmuniſſimū ꝟbū eſt. ⁊ quo multis locis vti
poſſumꝰ. vt ſecūda fortuna affert mihi voluptatē. i. me
delectat. Aduerſa fortuna affert mihi dolorē. i. dolet mi
hi. Nā dicꝰ hæc res mihi dolꝫ. ⁊ doleo hāc rē Sꝫ redeo
vñ digreſſus ſum lr̃æ tuæ afferūt mihi admiratonē. i.
efficiūt vt admirer. Afferꝭ teſtioniū. i. teſtificaris. ⁊ itē

diſperſa eſt atq; vaga huius verbi obſeruatio
¶ Perinde ornatiſſime poſtulat poſt ſe vel ac vel atq;
et vtrumq; hn̄t ſil' eādem vim. q̄ꝫ ⁊ tanq̄. vt Camillus
perinde atq; oīm ſapiētiſſi⁹ ⁊ Cherea ac foret eunuch⁹.
et de hac re ſatis hæc dicta ſint hacten⁹.
Coeo nō ſolum abſolutum ē. ſed nōnunq̄ ꝑuenuſte ca
ſum hꝫ accūm abſq; ꝑpōne. vt coeo ſocietatē tecum. et
hinc eſt illud. A. Gellij in noctib⁹ atticis. De Pythago
ra. deq; ei⁹ cōſorte qđ quiſq; familiæ pecuniæq; habebāt
in medium dabāt ⁊ coibāt ſocietas inſepabilis. ſꝫ eodeꝫ
Cicero pacto aliquādo eſt eo ꝟbo vſus. Mille hoīm nu
mero ſingulari ſignificat mille homīes vt mille hoīm in
terijt. id ē mille homīes interierūt. mille militum vulne
ratum eſt id ē mille vulnerati ſunt milites. idq; ornatū
atq; vſitatuꝫ eſt ¶ Prim⁹ etiam ſignificat qđ nomē
cōſequūtur ſecund⁹ ⁊ terci⁹. ⁊ deiceps alia eiuſdē ordīs
nomīa. tamē multotiēs ſignificat principalē. vt hic eſt
noſtræ ciuitatis vn⁹ omnium prim⁹. ſæpe ſignificat op
timū. ſꝫ id poſtremū in raro eſt oratorum vſu
¶ Interdico tibi hac re ⁊ non hāc rem vt interdico tibi
aqua ⁊ igni. Plini⁹ ſecundo ī epiſtolis. Carēt togæ iu
re quib⁹ aqua ⁊ igni interdictum eſt. nūc vero ad reliq̄.
¶ Neq; enim nō inuit⁹ omiſerim. ꝙ quæ nomīa ad nu
merum ſpectant. in eorum pluralib⁹ genitiuis ſyncopā
efficiam⁹. idq; cum vſitatuꝫ eſt. tum ad exornādam ora
tionem pertinet. vt mille nummū potius quam num
morum. mille denarium mille aureum. tot millia argen
tum ⁊ ita de reliquis. Et id ī genitiuis nominum ſecū
dæ declinationis freqūēter efficiunt. ſed proſam ſcriben
tes ⁊ ſolutam orationem in nominib⁹ ſolum numeros
et menſuras ſignificantibus. Atq; numerorum nomi
nib⁹ eam plærumq; ſeruam⁹ cōſuetudinem. vt citra cen
tenariū numeꝝ. ſiquādo poſt vigenarium duo numeri

cōmemorandi ſunt. eoꝝ minoꝛ ꝑcedat. maioꝛ ſequat᷑. vt
hic ē vnū ⁊ vigīti ānos nat⁹. duos ⁊ vigīti ānos vixi⁹
Tres ⁊ q̄dragīta dies nauigaui Quattuoꝛ ⁊ q̄dragīta
annoꝛū cōſumpſi ætatē. Sʒ vltra cētenariū ⁊ citra vi
genariū tritū ac vulgarē ſuam⁹ moꝛē. q̄d ē ſicut duode
vigīti nōnunq̃ʒ dicim⁹ ⁊ duodetrigīta. ita ⁊ duodeuige
ſimū dic. ⁊ duodetrigeſimū manifeſtū ē. Sʒ nō id q̄dē
in frequēti eſt oratoꝝ vſu. ¶ Quid indies: nōne pul
cherrim⁹ ſermo ē At ſignificat ꝑ ſingulos dies ⁊ q̄tidie
ſʒ cū q̄dā īcremēto. vt tua indies creſcit ꝟt⁹. Indies ho
mies ſapiūt Stultoꝝ hoim indies augeſcit inſania.
¶ In ꝟbis tā actionē quā paſſionē ſignificātib⁹ cōſide
rare debem⁹ varias vocū īflexiones atq̃ʒ exit⁹. ⁊ mō his
mō illˀ vti ꝓ auriū iudicio vt fuere ꝓ fuerūt amarūt ꝓ
amauerūt. vidē ꝓ viderūt. videbere ꝓ videberiˀ. norim
ꝓ nouerī. ⁊ de alijs q̄ʒ eodē mō Sʒ ne q̄d fiat ꝯtra grā
maticæ artis præceptiōes ac iura ꝓuidendum eſt
¶ Quin ꝑticula q̄d mō vel īcrepet lˀ exhortet᷑. itē cōfir
met ⁊ q̄ndāmō īterroget. ſat⁹ exploratum ē. ſʒ ea nos pul
cherrie vtimur cū dicim⁹ Nō poſſū quin geſtiā. quin ad
mirer. ſignificat eñ fere. Nō poſſū me cōtinē vt nō ge
ſtiā Nō poſſū me ꝯtinē vt nō doleā. Nō poſſū me cōti
nē vt nō admirer. ⁊ ita de cæteris cōſimilib⁹. ¶ Quid
illud: nōne ꝑclaꝝ ē vſu. Loc⁹ eſt huic rei. Multū loci eſt
gaudio. Plurimū loci ē trāquillitati. Terēti⁹. etenim
Daue nihil loci ē ſegniciei. ſignificāt oīa hæc vlˀ opoꝛtē
nos lætari. vel trāquillos eſſe. lˀ voluptate affici. vel nō
negligētes eſſe ac ſegnes ⁊ ſic de alijs huiuſmodi.
¶ Nōnunq̃ʒ vero duo noīa ſine præpoſitione addita
vni⁹ aduerbij vim retinēt. vt Magnope ꝓ valde. lˀ maxi
mope. vel maxīa opa ꝓ plurīa. Mirꝝ ī modū ꝓ mirabilit̄
et itē mirādū ī modū. ¶ Sʒ ablti caſus ſiue cū ꝯmer
cio ꝑpōnis ſiue ſine eo vim hñt aduerbij. vt imprimis

ſignificat em̄ pcipue ꝛ id græci dicūt. Atq₃ aduerbiū ipm ſi ita appellādū ē ꝑornate noib⁹ iūgit.ipꝛimis ſapiens.ipꝛimis erudit⁹. S₃ ne a ꝓpoſito digrediar.paucis interdū ꝓ paucū.multꝫ ꝓ multū vtimur. Vel ꝑ hoc alio loco opoꝛtunim⁹ ¶ Ille etiā optim⁹mod⁹eſt.vt ſiqs dicetur⁹ ſit quēpiā hr̄e aliquē honoꝛē ſeu magiſtratū ſiue iperiū ex nomīe honoꝛis eiuſmodi.ꝛ gero geris v̄bo pulcherrimā ꝯſtituit oꝛationē hoc pacto. Hic ē rome cōſul. Rome cōſulem gerit. Pꝛetoꝛē gerit.ꝛ alia huiuſmodi. Ad hos em̄ viros rerum cura adminiſtratio pertinet. ¶ Pulcherrīa ſmonis rō.vt gerūdioꝝ accīs ꝑpoſita inter ſignificet tēp⁹ imꝑfectū īdicatiui vel ſubiūctiui modi.vel alteri⁹.ꝛ dum ꝑticulā vt inē ambulādū hoſtes offendi.hoc ē dum ābularē.inēlegēdū ridebas id dū legēs et ſic ꝓ varietate ꝑſonaꝝ ita exponēdū eſt vti mō explicauim⁹. Hinc Seruius ī bucolicis Virgilij. Interagēdū.i.dū agis.intcenādū hæc ſum locut⁹id ē dū cœnarē ¶ In ꝓ erga ꝛ etiam ꝯtra pulcherrīe ē accō ꝑpoſita.vt me⁹in te amoꝛ vel anim⁹. Mea ī te bn̄uolētia.vbiq₃ em̄ ſignificat erga. Iuuenal' īuehit ī domicianū. Cicero habuit oꝛationē in catilinā.ibi em̄ ꝯtra ſigt ¶ Appꝛime ꝓ valde recte apponit̄ noib⁹.quēadmodū de Impꝛimis ſuperi⁹ dictū ē.vt vir appꝛime nobil'. ¶ Res nomē latū diffuſumq₃ ē. ſ₃ eo pulcherrīe vtimur adiectis noīb⁹ poſſeſſiuis ꝑſertī huiōi. vt cū dicit̄ res bellica.res domeſtica ꝛ ſic de ſilib⁹parit̄. ¶ Pꝛeſtoloꝛ v̄bū qđ poetæ accō plærūq₃ iungūt Cicero cōnectit dtō. ¶ Multa ſunt v̄ba qb⁹ꝑ eadē ſignificatōe ꝛ paſſiua vtimur voce et actiua.ꝛ omittā pene īnumerabilia Cicero frequent in his duob⁹ mō paſſiuā mō actiuā vocē vſurpat. Aſſētioꝛ ꝛ aſſentio vbiq₃ eadē cōſtrnctiōis foꝛma.ꝛ imptioꝛ ſeu ipartio.ī cæteris āt id fit multo rari⁹ ¶ Vſu veit oꝛnatiſſime ꝓ cōtingit. Vſurpatio et vſurpare nō iteꝗ

ligi dñt vt iuriſcõſulti dicũt. Sʒ vſurpatione oratoꝛes
frequẽtẽ vſũ vocãt. ⁊ vſurpare ĩ frequẽti vſu hře Hæc
res me deficit ẽ mihi deeſt hæc res. ⁊ deficit me dies. vi
ta q̄ꝫ primũ mortales deficit. ſʒ deficit hac re magꝰ poeta
rũ ẽ. Nũc ãt ne ea q̄ putilia ſunt ⁊ ornatiſſima omitta
mꝰ. Intelligẽdũ ẽ ꝙ q̄ꝫ noĩa tciæ declinatiõis tã ntm̃
quã gtm̃ ſingularẽ ſil'es hñtia. pſerti ſi gtũs plural' ac
cuſatiuꝰ in is tminari ſolʒ. raro ĩ es. vt oĩs ꝓ oẽs. imorta
lis ꝓ imortales Silr vt ipſe q̄ꝫ teſtať Priſciaꝰ ĩ ns l' i
rs tminãtia. vt fontꝭ ⁊ ptis. reliq̄s rariꝰ id fit q̄ ẽ poetaꝝ
venia. ¶Quædã aduerbia ſunt q̄ eplis q̄ꝫmaxie con
gruũt. ſicuti ꝓpe diẽ q̄ꝫ primũ ꝓ cito. ꝯfeſtim. ⁊ itẽ poſtri
die. qd multi lraꝝ ignari et grãmaticæ artꝭ expertes ex
ponũt pꝰ tres dies. ſʒ ne tu eodẽ ducarꝭ erroꝛe. crede po
ſtridie ſignificare poſtero die. ⁊ eo pacto. M. Cicero ac
cepit ⁊ alij eruditiſſimi viri. At ſiq̄s multa referre velit
ꝓ prioꝛe ponat primũ vel primo loco. vtrũq̄ꝫ em̃ ẽ ĩ vſu
Pro ſecũdo deĩde vel ſecũdo loco. ꝑ tcio tũ vel ptẽa vl'
tercio loco. ꝓ q̄rto qd ꝑraro accidit. adhuc vel ptẽa vel
quarto loco ĩ calce. poſtremũ l' poſtremo ⁊ demũ Sic
igiť huiꝰmodi exemplũ. Tria ſunt q̄ mihi magnã volu
ptatẽ afferũt. Primũ em̃ ꝙ optimũ amicũ nactꝰ ſum.
Deinde autẽ ꝙ ſingularẽ tuã erga me teſtificaris ſæpe
beneuolẽtiã Poſtremo vero ꝙ te incolumẽ eſſe itellexi
Qua ĩ re id q̄ꝫ aĩaduertendũ ꝙ tres memĩmꝰ cõiunctio
nes recto atq̄ꝫ vſitato ordĩe q̄ ſunt em̃ aũt vo. Sʒ tu ip
ſe hæc oĩa ac multo etiam plura ꝯgnoris. ſi Ciceronis
ſcripta ⁊ imprimis eius epiſtolas lectitabis.

¶Memoriæ ꝓditũ ẽ ſignificat ſcriptũ ẽ. multa em̃ ta
lia ornatiſſime vſurpant varijs tamẽ ſignificationibꝰ.
vt memoriæ tradere. mãdare litteris. mandare ſcriptis
mandare litterarum monimẽtis idem fere ſignificant.
Sed mandare memoriæ aliud ſibi velle videtur

Fallo v̄bū tritū ē apud Ciceronē vt fallit me hæc res dicit᷑. ⁊ fallit te ſpes.i.fruſtrat᷑ ⁊ decipit. Miſſum facē dimittē venuſtū ⁊ ornatū ē.nā miſſam hāc rē facio id eſt dimitto. Ad hec ⁊ ī eadē orōne duæ hæc pticulæ ne et quidē pulcherrīæ ſunt. Nā cū ponunt᷑ aut aliud dcm̄ ē aut id mēte cōcipit᷑. vt ne audiui qdē id ē nō vidi nec audiui Philoſophiæ ſtudia zeno nō mō nō inēmittit.ſed ne remittit qdē. Remittē nāq; philoſophiā ē remiſſius philoſophari. ¶ Sꝫ ea qꝫ adhibēda ē diligētia.ſiqn̄ plurima ponim⁹ pſerti ſine copula q articul⁹ eſt.vt ſi idē ſignificare videant᷑ qđ vehemēti⁹ ſp collocetur ī calce.vt tua v̄t⁹ laudāda ꝓbādaq; ē. Probare em̄ ē mag᷒ qđ fit animi iudicio ¶ Magiſtrat⁹ diligē amare colē debem⁹ Probatiſſimos viros hoīes verent᷑ obſeruāt admirantur. Quæ turpia obſcena fœda tetra ſunt ea fugē ⁊ aſpernari debem⁹. Uirt⁹ officij ſumma laus ē. Nā habet officiū acceſſionē actiōis.ſꝫ ī his qꝫ ordo qdā ſpectād⁹ ē. ꝙ ſi tria ſint qꝛ duo ptē aliquā ſignāt. terciū ſit cōmune, id ꝑfecto dꝫ plerūq; ī fine collocari niſi ſe habuerit quodā gener᷑ mō.tūc em̄ cōtra fit qđ nunc liq̄do ac pſpicue patefecero.ac prioris exēplū ē. Oīs ī adipiſcēda v̄tute cura opa diligentia ponēda ē.eſt em̄ cura ſoli⁹ animi opa corpis diligētia vtrūq; ꝯplectit᷑. Itē plurimū in rē publicā induſtriæ laboris tpis ponēdū ē Amicos ꝯſilio virib⁹ opa adiuuare debem⁹. Alteri⁹ vero exēpla ſunt. nō ſunt p ſe res ꝯmodæ expetēdæ.diuitiæ.voluptates honores Cōmodū em̄ generis locum detinet.cui⁹ ſpēs ſunt multæ,puta q̄s mō memorauim⁹.atq; itē aīalia q̄q; ſcꝫ hoīes.eq leones bonū vident᷑ appetē.ſꝫ vt cūq; ſeſe res hn̄t ſi multa ſine qđ pluris ē poni dꝫ ī fine. Iam vero ad alia. ¶ Multotiēs gemīatio in qbuſdā tā verbis infinitis q̄ꝫ aduerbijs tāti valet quāti id nomē ſimpet cūq;.vt Quiſq; p quicūq;.quotq̄t p quotcūq;.quan

tuſquāt⁹ ꝑ q̄ntuſcū̄qꝫ.q̄liſqualꝫ ꝑ q̄liſcū̄qꝫ.vtut ꝑ vtcū̄qꝫ vbivbi ꝑ vbicū̄qꝫ ⁊ id aduerte diligēti⁹ Accedit ꝑ ad dit tā vſitatū q̄ꝫ pulchꝛ videri ſolꝫ Vn̄ acceſſio additō nē deſiḡt.igit accedit ad meas miſerias dolor id ē additꝛ. Cōfido alias dtō alias abltō caſui iungit. ⁊ ī his potiſſi mū̄ vſat quēadmodū ſpectāt.vt ꝯfido tua vtute.tua hu manitate.tuo ꝯſilio.⁊ reliq̄ eiuſmodi. Credo q̄ꝫ ꝑ cō mitto ornatiſſimū ē.vt credo tibi mea ꝯſilia oīa. Credo tibi grādē pecuniā. Nā grāde adiectiū̄ plꝫ l' ætati ꝯue nit.vel pecuniæ.exēplū ſup̄ poſui⁹ Sꝫ hic grādior Ne ſtore videt.videt q̄ Neſtorē añcedat ætate. ⁊ hic ē grā dis natu grādiſſim⁹ natu.ſignificat lōgeuū decrepitū atqꝫ ad modū ſenē.Et q̄ꝛ de natu mētio fcā ē.maior natu orna tiſſime ſiḡt ſeniorē ſicut minor natu ſignificat iuniorē.

¶ Inſup ſciēdū haud illepida fit intpoſita nōnunq̄ꝫ in orōe atqꝫ īteriecta parēthesis.vt Dediſti ad me (q̄ mea eſt ſūma voluptas) ſuauiſſiās lrās Oēs aīcos (niſi fal lor) plīmū admirarꝫ. Scire velī ex te (ea nāqꝫ amic oꝝ eſt ꝯſuetudo) q̄d nup in. M. Antonij cauſas egerꝫ. ⁊ ita demū̄ poſtulātē nrām orōeꝫ eiuſmodi intpoſitiōib⁹ aſp ga⁹

¶ Hæc res apd̄ nos īcrebuit fere ſignificat ad au res ꝑuenit.⁊ noticiā rei ſignificat.

¶ Neſcio hāc rē. ignoro me p̄terit.me fugit.me latet.h⁹ rei neſci⁹ ſū.igr̄⁹ ſū.hæc res ſciāꝫ nrāꝫ fugit.

¶ Hoc reſtat hoc reliquū eſt ꝑpulchre ⁊ magno cū ornatu idē ſignificāt.exēplū ē Oīa tibi ⁊ natura ⁊ fortūa tbuit.reliquū ē.vt bn̄ ⁊ lau dabilit viuas.

¶ Rumor ē ⁊ vulgo dr ⁊ ꝯiter dicit et ornat⁹ ſermo ē.

¶ Accipe ꝑ audire ⁊ ꝯḡſcē ꝑuenuſte dicit.vt accepi rumorib⁹ q̄ꝝ īcert⁹ ē auctor Accepi hoīm fama q̄ īcerto ꝯtinet autore.Accepi nūcijs q̄s nūci⁹ ⁊ q̄ mittit affert.Accepi lrīs q̄s ab amicꝫ plærūqꝫ accepim⁹ et alijs itē ī ꝯſilib⁹

¶ Pronoīb⁹ articularib⁹ demōſtra tiuis ꝯſueuerūt oratores addē re adiectionē ī his caſib⁹

q̃ i s deſinūt euphoniæ cã. vt hiſce hoſce haſce. ꝓ his hos et has. ¶ Sæpe ꝑpõ q̃ ꝑponi ſolet poſtponit̃. ⁊ ſignificãtia eadẽ manet. ⁊ ĩ q̇buſdã ſp̱ q̃ ſunt mecũ tecũ ſecũ nobiſcũ vobiſcũ. ĩ q̇buſdã nõ ſp̱. vt q̇cũ q̊cũ q̇buſcũ. Te ꝓpt̃ hac ꝓpt̃ te idẽ ſignificat. ⁊ ſic q̇buſcũ. i. cũ q̇bꝰ ⁊ ĩ his potiſſimũ ea ꝑpoſitionũ trãſlatio fit. q̃ mõ enumeraviꝰ ¶ Clã plærũq; ꝑpõ eſt ⁊ nõnunq̃ aduerbiũ. Sȝ oratores ꝑpõneȝ potiꝰ accipiũt ſiue iũgat̃ ablrõ vti Priſciaꝰ ſentit ſiue accõ q̇d opinat̃ donatꝰ. vt clam me ꝓfectꝰ ẽ. i. me neſciẽte. ¶ Corã cũ accẽtu ĩ prima ſyllaba ꝑpõ ẽ. et q̇d ſignificet nemo ẽ q̃ neſciat. cũ accẽtu in vltĩa ſyllaba aduerbiũ pulcherrimũ ẽ ſignificãs vt ita dixerĩ pñti alit̃. q̊ frequẽtiſſime docti viri vtunt̃. vt apd̉. M. Cicerone. Cupio tecũ corã iocari. ⁊ corã tecũ loq̇. Multa adũbia ĩ i exeũtia etiã ĩ ipſis ep̃lis pulcherrĩa ſunt. ſȝ hæc ĩ primis ruri veſpi belli domi. Multa itẽ ĩ o vt ſero ſerio cõſulto poſtremo mõ falſo merito ꝑcario. cæt̃a v̈o in eodẽ exitu deſinẽtia. haud ĩ frequẽti ſunt oratoꝝ vſu. In v pauca ĩueniunt̃. vt diu. cꝰ maĩfeſta ſignificãtia ẽ. Int̃ diu q̇d q̃ſi ẽ ĩfra medij diei tẽpꝰ. ⁊ noctu ꝓ nocte q̇d magis nomen ẽ. vñ die noctuq; diciꝰ ¶ Nullꝰ nulla nullũ nõnunq̃ ꝓ non ꝑferti cũ Sũ es ẽ v̈bo adiũcto vt nullꝰ ſũ iterij Res p. nulla ẽ q̃ſi nõ ẽ ⁊ extĩcta ẽ. Idq; etiã ornatiſſimũ fuerit. ¶ Preſto ſum ſt adſum ⁊ fere appareo. ⁊ ſic idẽ aduerbiũ eiuſdẽ v̈bi modis oĩbꝰ ac tp̱ibꝰ per uenuſte cõnectit̃ ĩ eadẽ quã mõ poſuiꝰ ſignificãtia. vt ꝑſto mihi fuit ſuꝰ tuꝰ vrbẽ ĩgredienti ¶ Licȝ me eẽ bonũ viꝝ. ⁊ licet mihi bono viro eẽ. vtrũq; latine atq; vſitate dicat̃. ſȝ id poſteriꝰ magis oratoriũ ẽ. ¶ Perpetuo ⁊ ĩ ꝑpetuum aduerbialit̃ ꝓ eodẽ ⁊ eis frequẽter vtimur.

Deuincio v̈bũ tũ pulcherrimũ ẽ. tum ꝑcipue ep̃lis cõgruit. ſignificat eñ deuĩcio obligor. ⁊ deuinctꝰ ſum obligatꝰ ſum. ſicut ⁊ ſæpe obnoxiꝰ. q̇d nõ ſolũ trito more ſi

gnificat qđ noxiũ ē ſʒ etiã deuinctũ ¶Collocare apđ
aliquē bñficiũ ē alicui bñficiũ facē. vt apud gr̃tos viros
bñficiũ collocaſti ¶Gratificoꝛ tibi hãc rē ꝑclare vſur
paꝛ̃. ¶Et īdulgeo v̄bũ ē ſane aptiſſimũ ⁊ ſplēdidi oꝛ
nat⁹ qđ ⁊ dtõ iungiꝛ̃ ⁊ fermē ſigt̃ do operã. atq̄ ita expo
niꝛ̃. vt hic nimio ſomno īdulget. i. nimis doꝛmit. nimio
cibo īdulget. i. nimis comedit. Nimio vino īdulget. i. ni
mis bibit. ⁊ de reliq̄s cõſilĩ pacto. Indulgē ē q̄ſi cõcedē
et ē v̄bũ quãdã deſignãs clemētiã. ⁊ īdulgētē parētē ap
pellam⁹ leniorē erga filios igeĩo. qđ ab ignoſco plurimũ
differt. Liuius ĩ primo ab vrbe cõdita. Eſt em̃ ignoſco
parco do veniã ſiue excuſatũ hẽo. Ignoſco tibi igiꝛ̃ ſiq̄d
exēpli grã admiſeris ſcelerꝭ Indulgeo v̄o vt multa agē
impune q̄as. q̄ꝝ v̄boꝝ diſcrimē diligētiſſime ꝯſiderãdũ ē
¶Tãt⁹ tãta tantũ ⁊ quãt⁹ quãta q̄ntũ eo mõ ſe hñt in
oꝛõne. vt raro alteꝝ abſq̄ altero ponaꝛ̃. vt cõcio hæc tã
ta ē q̄nta añ hac vnq̄ fuit. Tribuis mihi tm̃ q̄ntũ nec
agnoſco. nec poſtulo. Tãtũ ĩ te ē doctrinæ. q̄ntũ doctiſ
ſimo ſolet īeſſe viro. ⁊ ita de reliq̄s ¶Talis ⁊ q̄lis al
terutꝝ celerrime poniꝛ̃. raro vtrũq̄. Talē ſole⁹ ſentire
bonũ viꝝ. ⁊ ſubītelligim⁹ qualē. dici⁹ ecõtrario. Oratoꝛ
eſt illuſtris q̄lis alꝛ̃ null⁹ reperiaꝛ̃. Veꝝ de his ſatis.
¶Vel ꝑ etiã ꝑticula multis in locis rectiſſime cõgruit
vt Hãnibal fuit impatoꝛ vel omnium prim⁹. Tua exi
mia v̄tus vt te amem vel maxime impellit
¶Verſoꝛ v̄bum in frequētiſſimo eſt veteꝝ ac diſerto
rum hominum vſu. ꝑdiffuſaq̄ eſt ei⁹ verbi ſignificãtia.
ac varijs poteſt deniq̄ rationib⁹ exponi. vt ego v̄ſoꝛ in
litteraꝝ ſtudio. id ē do operam litteraꝝ ſtudio. Virtus
circa difficile verſatur. eſt virtus in difficili conſiſtit.
Verſamur in tenebris eſt fere ſumus ac viuimus. et
quaſi ſtamus et habitam⁹ in tenebris et quod eſt exem
plis ſuperioꝛibus declaratum. duos ſibi plærumq̄.

ac frequẽti⁹ caſus poſtulat. Nã aut accõ iũgit̃ ꝓpoſita
circa. aut abltõ ĩ p̃cedẽte qm̃ añ fundũ ꝟſari. ⁊ ad portã
ꝟſabat̃ praro dcã ſunt. Sꝫ queadmodũ cæterꝭ reb⁹ oĩb⁹
ita huic q̃ꝫ ſumma adhibẽda ẽ diligẽtia. ¶ Nõnunq̃ꝫ
duæ p̃ticulæ ornatiſſiẽ ꝯiũgunt̃ q̃ꝝ eadẽ ſit vtriuſq̃ꝫ ſi
gnificatio. vt enĩuero. nã ꝓ explenda ſnĩa alt̃a dũtaxat
ſufficẽ potat. ⁊ ſil'it̃ ſinautẽ ſæpe dici⁹ cã explẽdæ ſnĩæ:
eo ĩ loco p̃ticula ãt nullã oĩno vim hꝫ. Sin em̃ ſig̃t ſed
ſi. ¶ Quoad ꝓ q̊ſq̃ꝫ ⁊ ꝓ qñ nõ min⁹ ornate ponit̃ q̃ꝫ
latie. vt volo ĩ vrbe eſſe q̊ad tu redeas. ⁊ ita ĩ pl'imis locꝭ
cõſil'it̃ ¶ Suſcipe nõ ſolũ qꝺ tritũ vulgatũq̃ꝫ ẽ ſuꝑ ſe
accipe. et q̊dãmõ adducẽ aliq̃d. ſꝫ etiã ꝓ ornate ĩ ep'lis cõ
mẽdaticijs hr̃e. vt ſic ſuſcipe Caiũ cæſarẽ ĩ ſuis reb⁹ ad
uerſis. q̃ vtiq̃ꝫ poſtrema ſignificatio haud q̃q̃ꝫ ſi q̃s ĩſpi
ciat accurati⁹ a priore illa aliena ẽ. Optĩa illa q̊ꝫ orõ ẽ.
vt poſitiuo cuipiã adiũcta negatio ꝯtrij poſitiui vim ac
ſignificationẽ teneat. ſꝫ nõ ita plene tñ ⁊ cumulate illã
expleat. cui⁹ rei exẽpla ſubijciã. Hic vir ẽ haud ĩprob⁹. ft
em̃ fere hũc hoĩeꝫ ꝓbum poti⁹ q̃ꝫ ĩprobũ eſſe hñdũ. ⁊ ſic
phs haud ig̃bil'. Hiſtrio nõ illepidi⁹ Miles nõ ĩſtrenuus
Ciuis haud q̃q̃ꝫ mal⁹. Nã ĩ his eorũq̃ꝫ ſil'ib⁹ recti⁹ atq̃ꝫ
vſitati⁹ dicit̃ quãuis laudis cuiuſdã ẽ. ſꝫ q̊ſi diminutæ ⁊
fraudatæ laudis. ¶ Qꝺ grãmatici freq̃nt̃ dicũt peto
te hãc rẽ. ornati⁹ nec min⁹ latie dici p̃t. peto a te hãc rem
id pl'imũ Cicero ĩ ep'lis ꝯſueuit. ¶ Cõficior paſſiua
voce crebro vſitatũ ẽ ꝓ eo fere qꝺ ẽ pereo. ⁊ cõiect⁹ ſũ. i.
cõſumpt⁹. vt vir iops ac miſer fame. frigore. doloẽ ꝯficit̃
et ſic omnis æſtate æſtu ꝯficit̃. atq̃ꝫ merore labore ſenio
cõfect⁹. ⁊ de alijs ꝑmultꝭ itidẽ. ¶ Ablt̃i caſus nõ p̃tici
pioꝝ ſolũ veꝝ ⁊ noĩm alioꝝ ĩ orõne p̃cõcinne ponunt̃ ꝑ
ſerti ſiq̃ fuerit ſignificatio t̃pis. ⁊ de p̃ticipijs q̃dẽ maĩfe
ſtũ ẽ. vt regnãte Octauião cæſare p̃ta ẽ vniuerſo orbi
pax. q̊ſi q̃ tẽpeſtate reg̃bat Octauia⁹ cæſar ⁊ alia Diony

ſio ſiracuſis tyrānidē gerēte ḡuiſſima ī ſicilia bella ſunt
geſta.i.ꝙ tpe ſiracuſanoꝝ Dionyſiꝰ tyrānꝰ erat.ſꝫ eodē
quoqꝫ mō alia ꝗdā ſe hn̄t noīa.maxīe ꝺo ſi dignitatū at
qꝫ honoꝝ extiterit.vt Cornelio ⁊ Galba edilibꝰ curruli
bꝰ actæ ī theatro fabulæ ſunt.Quidā addūt ꝑticipiū ex
iſtētibꝰ.ſꝫ nos ꝓhibeꝰ qđ ad venuſtatē orōis ꝑtinet ad
di oportē.⁊ itē Scipiōe ꝯſule peni deuicti ſunt. Scipi
one īꝑatore euerſa ē numātia.⁊ reliq̄ eiuſmodi pariter.
¶ Licꝫ tā grāmaticæ q̄ꝫ oratorie gtōs q̄rūcūqꝫ caſualiū
cū poſſeſſiuis q̊cūqꝫ caſu ꝓlatis ꝯiūgē. qđ ⁊ Priſcianꝰ
tradit.vt mea cā veīt ⁊ cæteroꝝ aīcoꝝ.Meū agꝝ ⁊.M.
Antonij populati ſunt.Tuo amico ac frīs ḡtificare.
Tuū īꝑatorē ſectare ⁊ cōmilitonū O nr̄ ⁊ frīs amice.
Sua ille ꝯfīdit ⁊ ciuiū prudētia.Atqꝫ ita figurat̄ ꝯſtru
ctio ī oībꝰ poſſeſſiuis.hic terētianū illud Preſidio meo
atqꝫ hoſpitis idqꝫ penitꝰ inſpiciēdū ſit. Quinetiā diſcre
tiōis ſeu abūdātiæ cuiuſdā gr̄a ſolet addi cū gtō poſſeſ
ſoris ⁊ ntūs poſſeſſiuꝰ ſuus. Ut ſuꝰ ē.C.Cæſaris mos
id ē eiꝰ mos ⁊ nō alteriꝰ.Suꝰ Licij filiꝰ hæres teſtamē
to ꝯſtitutꝰ eſt.Suus vt ipſe q̊ꝫ Priſcianꝰ expoīt ad di
ſcretionē eiꝰ q̄ ſcđm leges ſuꝰ nō ē.i.ſub ptāte pr̄is legiti
mi nō ē. Suus āt ꝑ vniuſcuiuſqꝫ ꝓprio accipit̄.qđ ipm̄
apud viros etiā eloquētiſſimos frequēs ē ¶ Die q̄rta
vt Nonius marcellꝰ teſtis ē ⁊ die q̄rto nō idē ſignificāt
ſꝫ maſculīo genē ꝑteritū deſignat̄ tēpꝰ fœmīno futurū
qđ vetuſtiſſimi tn̄ alit̄ ꝓtulerūt.vt ſit die q̄rto ꝑ eo qđ
alit̄ nudiuſquartꝰ dicitur.nudiuſterciꝰ ⁊ itidē de alijs
¶ Tua cauſa feci ⁊ tui cauſa feci.ne ꝓpt̄ veteꝝ ac docto
rum cōſuetudinē aliquid efficiamꝰ inter ſeſe haud medi
ocriter diſcernunt̄. Nam tui cauſa tunc dicimꝰ ſi q̄d ei
ad quē ſermonē ꝺtimꝰ præſtiterimꝰ vt tui cauſa ad An
tonij caſtra ꝓfectus ſum.quod eſt tuēdi tui gratia.Sꝫ
tua cauſa cum tua. vt ita dixerim.cōtemplatione aliq̄d

altẽi pſtiterim⁹. vt tua cauſa frīs tui cā egi. Et qꝛ aliqđ de ijs q̄ ad poſſeſſionē ſpectāt locuti ſum⁹. haud ab te fugerit dr̄a3 eā pferre ī mediū q̄ int̄ gtōs ē primitiui ⁊ poſſeſſiui mei tui ſui nr̄i ⁊ vr̄i. quā tn̄ Priſcian⁹ pulcherrīe attigit. Vox nāq3 eadē ē at vis ipſa lōge diuerſa cū genitiu⁹ primitiui ſimplicē ſignificat poſſeſſione3. poſſeſſiui vo duplicē vt mei amic⁹ ē. i. me⁹ amic⁹. ſ3 mei filij amic⁹ duplicē h3 poſſeſſionē. alterā meā ī filio. alterā filij in amico. qđ eo ſubijcim⁹. ne cū ornatū inqrim⁹ vboꝝ vim ignorem⁹ ipſa3. atq3 ī errorē quēpiā īprudētes īcidam⁹ S3 īſtituta pſeqmur. Haec res mihi ī mentē veit. dicit̄ cū gtō hui⁹ rei mihi ī mentē veit. nec mihi curae ē. an p ntō gtūs poſit⁹ ſit. vtrūq3 vo nō ſolū poetae pſaepe ⁊ pn̄tib⁹ tpib⁹ vtunt̄ p pterit3 nōnunq3 ⁊ p futur3. veꝝ id q̄ dē multo rari⁹. ſ3 e cōtrario haud crebro fit. niſi forte in quā vbū qđ futuri tpis ē pteriti loco vel pn̄tis accipia⁹ S3 multa q̄ ſup his dici pn̄t ī aliud poti⁹ tēp⁹ ſeruam⁹ ¶ Simil' ⁊ plen⁹ noīa q̄ꝛ prius etiā dtō iungit̄. poſterius etiā abltō. oratoēs vt plurimū ac fere ſp gtō iungūt vt Similis es tuoꝝ maioꝝ. dignitat3 officij plen⁹. nonnunq3 vero ſed praro pferunt̄ cum ſuperiorib⁹ caſib⁹. ¶ Saepe numero maioris ſignificātiae cauſa. l' ornatiſſime īpatiuis ſubiūctiua īūguut̄ qđ Cicero efficē ſaepe ſolebat. qle ē illud. Cura vt vir ſis. ⁊ alio ī loco ſcribens ad filium. Effice ⁊ labora vt excellas.

Decurrit̄ ſpaciū. Coenat̄ romb⁹. prādet̄ turtur. cōſimiliaq3 pulcherrīe dicunt̄ atq3 ſicut abſoluta īterdum vba obliqs caſib⁹ adiungunt̄. Ita trāſitiua q̄3 lic3 nōnunq3 nō ſolū p grāmaticoꝝ more. ſ3 etiā p oratoꝝ ꝯſuetudīe abſolute pferre. pſertim vo ſi q̄ ſui paſſio cū actiōe ipſa ſignificat̄. qlia ſunt amo lugeo rideo metuo. q̄ cū trāſitiua ſunt tamen abſolute proferuntur.

Quae in bundus exeūt noīa nō tā ſilitudinē ſignificāt

qđ plærisq3 arbitrant̄.quā abūdantiā qndā poti⁹ ac væ
hemētiā.vt gloriabūdus nō tā gloriāti ſiłis ꝙ abūde ſe
ſe væhemēterq3 efferēs.quā opiōnē eloquētiū ac erudi
tiſſimoꝝ hoīm vbiq3 teſtīoniis cōprobatā.tu qq3 firmit̄
amplecte. Nā vt omittā alios.A.Geli⁹ ꝓbatiſſim⁹ au
ctor ex ſentētia q3 doctiſſimi Apollinaris errabund⁹ di
cit inqt q lōgo atq3 abundāti ī errore ē.ꝛ tu q3 ita iiſdē
vtere noīb⁹.Fret⁹ ta tum īcertæ origis et ablīo iunctū
pulcherrimū ē.ꝛ ſignificat fere confiſum ac munitū vt
vīa hūanitate fret⁹.vīa fret⁹ ſapīa.nō mea ꝟtute fret⁹.
¶ Certiorē facē vſitate atq3 frequent̄ in ep̄lis vſurpat̄
Nā te hac de re certiorē facio eſt tibi ſignifico hāc rē vt
ſæpiſſime velim me de tua valitudīe facias certiorem
¶ Habeo varia cōſtructiōe figuratū plurimū ornatus
h3.vt bñ hæc res ſe h3 qđ ē fere vt ita dicā. ſtat bñ hæc
res ꝛ ita bñ habeo me. ꝛ cum ꝑticipiis bene me habēs re
deo rure.ꝛ ꝯriū aduerbiū ſimilit̄ ei ꝟbo iūgit̄ qđ ē male.
¶ Participia ſæpenūero futuri t̄pis ornatiſſime vſur
pant̄.vt ſcriptur⁹ſum ad Scipionē3 lr̄as qđ eſt fere de
beo ſcribē.ꝛ alia. Tu ad edes craſſi itur⁹es q̄ſi ire debes
Cicero ē athenas ꝓfectur⁹.debet athenas ꝓficiſci. Pla
cus ī cyprū.traiectur⁹ eſt.fere nauigare d3 in cyprū.qđ
iccirco ita expoſuim⁹qm̄ hic ꝓprie nauigaē.hic trāſmit
tere. hic ſoluē eum locū ſigt vnde ꝓficiſcimur.is demū
traiicē dicitur ꝗ calcem deſignat qui rate vehitur Ci
cero ſoluit athenis.ꝛ in aſiam traiecit.
¶ Illa igit̄ ꝑticipia q̄ a ꝟbis paſſiuis manāt.ꝛ paſſiue q̄
q3 exponi dn̄t.vt cui⁹inſons anim⁹eſt mulctād⁹ nō ē.i.
mulctari ꝛ puniri nō d3 Sontes accuſandi ſunt.i.accu
ſari dn̄t. Vir flagicioſus trudēd⁹eſt ī carcerē.cōiicēd⁹
in vincula.ꝛ alia reliq̄ exponant̄ vt ſup̄ diximr⁹ Nec tñ
negauerī quin eorundē ꝑticipioꝝ alia q3 rō ſit. Sed ea
nos mō ꝓſeqmur impſētiaꝝ q̄ venuſti⁹eloquiū reddūt

Quid repeto: nōne pulchre ponit̄ ſi q̄d ei acceſſerit. ne
q̄ accū̄s ſolū̄ caſus ſ3 etiā abltū̄s. vt Repeto hāc rē me
moria. q̄d nō teneo memoria ſignificat vt ꝑmulti exiſti
māt. ſ3 poti⁹ memoria voluto. remiſcor. ⁊ q̄ſi obliuioni
traditā rurſum īueſtigo meōria. hoc nos vti ῡbo ornatiſ
ſime poterim⁹ qm̄ eodē ⁊ vetēs eloquētiſſimi frequent̄
vſi ſunt. Hinc illud Ciceronis ī libro de oratore. Cogi
tāti mihi ⁊ memoria vetera repetēti. et African⁹ a Me
nia accuſat⁹ tribuno pleb. q̄ ab Antiocho pecuniā acce
piſſet cōmodiſſime eo ῡbo vſus memoria inq̄t q̄rites re
peto hunc diē hodiernū̄ eſſe. q̄ Hānibalē penū̄ inimiciſſi
mū̄ huic īperio vici in t̄ra africa ⁊ pacē nob ac victoriā
pepi īſeꝑabilē. Nā cū̄ deſideriū̄ ſit abſentiū̄ reꝝ ſæpe di
cim⁹ deſiro amorē tuū̄. i. tu nō me amas. deſidero prudē
tiam tuā q̄ſi ſis inſipiēs. ⁊ ita de aliȷs.
Cōplector ꝑdiffuſum ē atq̄ ornatū̄ ῡbū̄. ꝑſertim vero
aliq̄b⁹ additis hac rōne. vt te amore atq̄ beneuolētia cō
plector q̄d eſt te amo. Cogitatiōe cōplector q̄d eſt cogi
to ⁊ id ē aī. ſic ꝯplector re ē facultate cōſeq̄r ⁊ ē rei ipſi⁹
¶ Jllud ignorādū̄ nō eſt q̄ gerū̄diu⁹ mod⁹ ab oī ῡbo ſili
ter ꝓcreat̄ ſiquādo nob eo op⁹ foret vt cātando rumpit̄
anguis eſt em̄ vt ait Seruius dum cantat̄. ⁊ alio in lo
lo actiue dictū̄ eſt. vt cantādo tu illum vinces id ē dum
cantas. Jd efficere oratores atq̄ vſurpare queunt.
¶ Putāt nōnulli nil intēſſe ſiquis dixerit q̄rto p̄tor. ⁊
quartū̄ p̄tor ⁊ ſic de cæterꝭ. ſ3 maḡ ē diā. vt. M. Varro
teſtis ē. nā q̄rto p̄tor locū̄ ſignificat ⁊ tres añ factos. q̄r
tum p̄tor deſiḡt tēp⁹. Caue igit̄ diligent̄ ne ꝑperā hiſce
vtaris rōnib⁹. ne q̄d ꝯtra veteꝝ atq̄ eloquētiū̄ morē cō
ſuetudinēq̄ facia⁹ q̄r t̄ciū̄ ꝯſul ac t̄cio ꝯſul nō idē ſiḡnt.
¶ Sed ne plura iam ſequar. nam infinita penæ hu
iuſmodi præcipi ſolent id tene memoria quod non ru

re eſſe. ſʒ ruri dicim⁹ qđ tum Pō. Feſt⁹ affirmat. tū. P
Therēti⁹ cōprobat ait enī Ruri ſe ꝯtinebat. q̄mobrē ſiq
iā reliq̄ ſunt paucꝫ expedia⁹. Nā ꝓ cōficiēdis ep̄lis hæc
potiſſimum attigerim⁹ ſi ſalutatiōis formulā ꝛ kalēda
rū iduū nonarūqꝫ obſuationē patefeceri iure huic ꝑuo
inſtituto finē ac modū ſtatuem⁹ ¶ Uale igit̄ ac ſalue
ṽba. M. Uarronis ꝛ oīm doctiſſimoꝝ ſnīa idē ſignifica
re videt̄. qb⁹ nos alias ī ſalutādo. alias execrādo vtimur
ex quo ꝛ terētianū illud ē. Ualeāt q̄ int̄ nos diſſidiū q̄
rūt. ac mortuis quoqꝫ ꝛ q̄ mortaliū vita deceſſerūt. qb⁹
nullā huiuſce lucis ſaluteꝫ optare poſſu⁹ nōnunq̄ꝫ vale
dicim⁹. ꝛ vetēs ipſi quondā iiſdē idem ṽbū ꝓ more dice
bāt. q̄ſi nil āpli⁹ ſibi viuētib⁹ cū mortuis futuꝝ eſſꝫ. ꝛ in
ꝑpetuū ab eoꝝ iā aſpectu diſcederent. nā neqꝫ valēt illi.
neqꝫ ſalui eſſe pn̄t ob eādē rē addūt nōnulli bn̄ aduerbi
um fœliciter. et ſi q̄ ſunt eiuſdē modi ſignificātiæ verū
tn̄ ī ep̄lis ipſis. plerūqꝫ eīn cū ad aīcos mitti⁹ vale ī fine
dicē ꝯſueui⁹ abſqꝫ vlla aduerbij acceſſiōe ꝑinde atqꝫ ami
cis vitæ ſalutē. ac fælicitatē exoptam⁹ Quid igit̄ vale ſi
q̄rat. quo vt pacto vtēdū ſit noſti. ꝓ ſaluto āt nos dici⁹
ſalutē dico. ꝛ quē ſalutari cupim⁹ dtō caſui aptiſſime po
ſueri⁹. vt vale ꝛ cæſari dic ſalutē. Alia quoqꝫ erit ſalutā
di rō. vt iube Scipionē ſaluē qđ ē Scipionē ſaluta Nā
is mod⁹ vim q̄ndā deſiderij cōtinet. ꝛ ꝓ āntiquoꝝ ꝯſuetu
dīe īfinit⁹ mod⁹ ī aliū trāſit. vt iubeo te ſaluē. i. ſalue. Iu
beo te gaudē ꝓ gaude. Qđ ṽo alij ex mea ꝑte dicūt mul
to q̄dē ornati⁹ vel meo noīe ł meis ṽbis ¶ Quotā āt
cuiuſqꝫ mēſis diē volem⁹ ītelligi kalēdis nonis idib⁹ ve
notam⁹. neqꝫ q̄d illi ſibi velit explicari nūc cōſiliū ē. ſʒ q̄
pacto ſingulorꝝ mēſiū dies ab eis ānotatiōne ſuſcipiūt.
¶ Quaobrē ītelligēdū īprimis ē primos cuiuſqꝫ mēſis
dies kalēdaꝝ appellatione notari. ſcđm q̄s nonaꝝ dies
cōſtituūt. ꝛ ī alijs q̄dē mēſib⁹ ſexta luce. Martio. Maio.

Julio Octobri. In aliis aūt qrta. Januario Frbruario Aprili Junio. Augusto Septēbri Nouēbri ꝛ Decēbri Atq₃ oēs hi dies q̄ int̄ kalēdas ꝛ nonas int̄ceſſerit. nonaꝝ ꝯgmiatōe cēſent̄ vbi ꝛ nñeꝝ memiērimꝰ ac nonas ipſas ꝛ kalēdas abltō caſu ꝯſtituiꝰ has accō. ſ₃ int̄numerādū ꝛ ꝓpoſtero vtemur ordie. ꝛ nonaꝝ diē cōnumerabiꝰ. At nonis exactis ꝑrios octo dies. idq₃ ī q̄ mēſe ſiliˀt et iduū ꝯgmiatiōe ſignificabiꝰ ſ₃ pari rōne tū ordis tū annūeratiōis reliq̄s ꝯo eiꝰ mēſis q̄t ſupfuerit dies kalēdaꝝ appellatiōe notabiꝰ. q̄ futuri ac ꝑri ſint mēſis neq₃ ordis neq₃ ānumeratiōis rōe īmutata atq₃ id oē exēplo illuſtrādū ē cuiꝰ curriculū vno ac trigeſimo die cōficit̄:

¶ Pria itaq₃ dies kalēdæ erūt Martij. Secūda Sexto nonas martij Tercia Quīto nōas martij Quarta Quarto nonas martij. Quīta Tercio nonas martij. Sexta nō ſecūdo nonas dr. ſ₃ ꝑdie nonas. et ita ī idibꝰ atq₃ kalēdis Septīa die nonæ erūt martij. Octaua octauo idꝰ martij. Nona Septīo idꝰ martij. Decīa Sexto idꝰ martij Undecīa Quīto idꝰ martij. Duodecīa Quarto idꝰ martij. Terciadecīa Tercio idꝰ martij. Quartadecīa Pridie idꝰ martij. Quītadecīa die Idꝰ erūt martij Sextadecīa Sextodecimo kalendas aprilis Septimadecima Septimodecimo kalēdas aprilis qm̄ is menſis ꝑrimꝰ ꝯſequit̄. Deciaoctaua. Quītodecīo kl'as aprilis Octauanona Quartodecīo kl'as aples Uigeſiā tercio decīo kl'as aples Uigeſimapⁱma Duodecīo kal'as aples Uigeſiāſecūda Undecīo kl'as aples. Uigeſimatercia Decīo kl'as aples. Uigeſimaq̄rta Nono kal'as aples. Uigeſimaq̄nta Octauo ka. aples. Uigeſiāſexta Septīo kal'as aples. Uigeſiāſeptīa Sexto ka. aples. Uigeſiāoctaua Quīto ka. aples. Uigeſiānona Quarto ka. aples. Trigeſima Tercio kalēdas aples. Trigeſiāprima ꝛ nouiſſiā. ꝑdie ka. aples. ꝛ ī cæterꝭ oibꝰ eadē ſuāda

eſt rō. Dierū āt numerꝰ haud te lateat q̄ ī pmptu ē oībꝰ Pridie āt kalēdas. pridie nonas. pridie idꝰ dicit̄. ꝛ signi ficat̄ qđ vetuſtiſſimū dicebāt die pſtini p aduerbio qđ ē die priſtino. ſicut ꝛ puetuſto more die craſtini. ꝛ die q̄n ti ꝛ die q̄nto. ſilit̄ p aduerbio. Verū nos priſcā nimis ꝛ horridiorē vetuſtatē vbiqꝫ fugē ac vitare debemꝰ. vt bñ et pclare cæſar pcipe ſolebat tanq̄ ſcopulū ſic fugiendū eſſe īauditū atqꝫ inſolēs vbū. Pro gtis āt mēſiū rectiꝰ poſſeſſiua finxerimꝰ noīa. vc p kalēdis martij kalēdas martias dixeriꝰ ꝛ ita aprileſ. maias. iunias. iulias. aut quītiles. auguſtas. ſeptēbres. ꝛ ita ianuarias februarias Qđ autē in kalēdis nonis idibuſqꝫ abltō iungimꝰ. idē poſſumꝰ in accm̄ trāſferre ꝛ ad pponere. ſꝫ id ſignificat tēpꝰ fere diuturnū. vt decimo kalēdas februarias dedi ſti ad me lrās. ego vero ad octauas idꝰ ianuarias ad te ſcripſerā. hꝫ eī̄ vim tpis vehement̄ hoc poſterius

Ne igit̄ plura ſcribā. hæc mihi ī præſentia ſeſe obtu lerūt. q̄ annotatu digniora viſa ſunt quæqꝫ tibi multo plꝰ fortaſſe cōducēt q̄ illoꝝ pceptiōes q̄ eaſdē ꝛ eplis et orōnibꝰ partes tribuūt. quoꝝ penitꝰ eripiēdus ē error. atqꝫ ita ſentiēdū. vt in lris ipſis apte cōcinne lucideqꝫ ſcribamꝰ. ac noſtrā ſentētiam atqꝫ mētem q̄ cōmodiſſi me aperiamꝰ. Qđ cū hæc diligent̄ tenueris ex infinito pene haꝝ rerum numero alia quædā non minꝰ fortaſſe vtilia multo grauiora ſubnectā. Quāobrem vt cupidiſ ſime facis ſtudia litteraꝝ cōplectere. ꝛ quæ in dies aſſe queris. ad exercitationē accōmoda. Vale

Auguſtini Dathi Senenſis Elegantiæ fœliciter finiuntur.

BIBLIOTHEK ... UNIVERSITATIS

Serpo
Spiro 1
Puto
Dico 2
Patro
Camino 3
Cubo
Paro
Sto 5
Sero
Lego
Libero 4
Cruo
Crepo
Dico
Cuse
Rogo 6
Porto
Lacto
Cinto
Tester
Sacio
Exulto
Hortator
Offero
Presidor

Do 8
Ubo
Sudo
Fido
Elimo 9
Plico
Stringo
Sedo
Oleo 10
Censeo
Sheo
Sedeo 11
Teneo
Studeo 12
Maneo
Soleo
Candeo
Indulgeo
Voveo
Arceo 13
Terreo
Premo
Mitto
Curro
Lino 14
Cedo
Dico 15
Sequor
Cano 16
Cingor

Pono 17
Fero
Pato
Verto
Mergo 18
Gero
Loquor
Duco 19
Pendo
Fendo 20
Pello
Vello
Verro
Uneo 21
Plecto
Emo
Ruo
Linquo
Cello 22
Nosco
Facio
Colo 23
Tendo
Struo 24
Lego
Aio 25
Dico
Plego 26
Surgo

Nitor
Sirio 26
Plodo
Spexo
Trado 28
Scribo
Lado
Cerno 30
Fido
Rapio
Cingo 29
Ouino
Pario
Solvo
Vacio 31
Capio
Pecto
Fundo 32
Scando
Flago
Colligo 33
Pingo
Conatis
Sapio 33
Audio
Venio
Cinio 37
Eo
Sedio
Melior Omnis 39